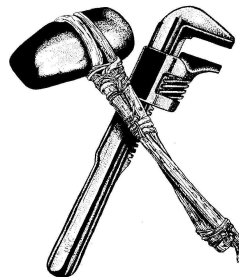

Yabanıl bütün zaman boyunca bize fısıldar,
...eğer sadece dinleseydik.
Her zaman fısıldıyor. Her zaman bizi eve çağırıyor.

Yabanıl:

İçerideki ateşle canlandırıldı,
yaşamın ağının parçası,..
özgürlüğe başka her şeyin üzerinde değer verimiz.
Yabanıl bütün zaman boyunca bize fısıldar,
...eğer sadece dinleseydik.
Her zaman fısıldıyor. Her zaman
bizi eve çağırıyor.

Nasıl unutabilirdik ?

On bin yıllık evcilleşme, çok azın
bozulmadan kurtulduğu
vahşisizleştirme sistemine
rehberlik etmektedir.
Uygar olma, kendimizi
zırhlandırma süreci köklerimizi
unutma ve vahşiliğimizi
reddetme sürecidir.

Paylaşmanın, orman yaşamının,
ve özgürlüğün hatıraları, iğrenç,
insanlıktan uzak ve kısa
yaşamların yanlış özdeşlikleri ile
yer değiştirildi.

"Geçmişine -gerçek geçmişine-
yaklaştığın her hangi bir zaman -

bu insanlıktan uzak hayal, bu hastalık - yüzeye çıkmaya başlayacak. Ve çıktığında, onu
sezeceksin ve, psikolojik olarak, paniklemeğe başlayacaksın. Dövüşmek veya kaçmak. Onlar
kendi gerçek özüne nefret dahil eden pek çok zehirli yanlış hatıralar yarattılar.
(-"Trance State" John Case, Arrow Books, 2002.)

Kendi gerçek özümüz vahşidir. Bu ehlileştirilmiş uyarlamada çoğumuz medeni yaşarız,
evcilleştirilmiş uyarlama. Ona tahammül ederiz çünkü psikolojik olarak sarsıntıdayız. -
kölelikten başka hiçbir şey beklemeden kafeslerde türüyoruz. Ve travmatik olduğumuzdan
beri terörün kaynağını unutmaya çalışıyoruz. Bilinçli zihnimize ulaşamayan bir yerlerde
hatıraları saklıyoruz. Derin, derinliğin içinde.

Yabanıyla bağlantımızı kesince, bizler sadece yarı-yaşarız, yarı canlılarız. Ruhsuzluk, içi boş
varlıklar, bizi maniple etmek isteyen herhangi birileri için kolay birer avız.

Fakat böyle olmak zorunda değil...

Vahşi Çocuk

"Her ne kadar insan doğası korkulacak bir şey ise de, biz zaptetmek, değiştirmek veya
dövüşmek; zorla itaat ettirmek ve hakkından gelmek gibi eyleriz. Her nasılsa işleyen bir yolda
evrimleştiğimiz inancından kaçtık, kurtulduk. Doğamızın değiştirilmiş, engel olunmuş, ve her
varlık tarafından kontrol edilmiş olması gerektiğine inanıyoruz. Doğamız, diğer bütün
hayvanlar gibi, iyi işler. Fakat insan doğasına güvenmeyiz. Bebeklerde, çocuklarda, ve
kendimizde ondan şüphe ederiz.

Wanania'nın Yequana köyünde güzel bir örnek gördüm. Küçük çocuklar için etrafı parmaklıklılı
oyun yeri icat eden Tududu isimli bir adama tanık oldum. Daha sonra, henüz daha bir hafta
önce yürümeye başlamış olan, bir yaşındaki oğlunu aldı, ve onu içeri bıraktı. Çocuk haklı
olarak etrafına bakındı ve tuzağa düşmüş olduğunu gördü ve itiraz için çok büyük bir çığlık
atıverdi. Dehşete düşmüştü. Çığlık attı ve babası bir dakika için mantıklı bulamadı: "Ne bilir
ki? Sadece bir yaşında. Bu yolla güvende olacak," ve bla bla... Babası çocuğunun korkmuş
çığlığını duydu ve yanlış yaptığını hemen anladı. Sonra, ve orayı kırdı ve ondan vazgeçti. Bu
onlarla bizim aramızdaki fark.

Bu Taş Devri anneleri ve babaları doğanın sesini biliyorlar, dinledikleri zaman. Ve ona karşılık verirler. Köydeki hiç kimse herhangi bir faklılık yapmayacaktır. Onlar doğanın sesine saygı gösterirler. Bir bebeğin başka herhangi bir sesi yoktur."

("Allowing Human Nature To Work Successfully" Jean Liedloff ile röportaj, "The Continuum Concept" 'in yazarı.

<http://www.continuum-concept.org>)

Biz hepimiz vahşi ve özgür doğduk, bizim için neyin iyi olduğunu doğuştan bilerek. Uygarlık bu bilgiyi çalar ve özün yanlış duyusuyla değiştirir.

Çocuk gibi hissettiğinde nasıl özgür olduğunu hatırlamıyor musun? Nasıl hayat dolu olduğunu?

Nemli ağaçlarda asılı durup sallanmak,
Güneş, arıların kanatlarında parıldar.
Hiç kimse ne yapmanı söyleyemez

bunun gibi bir yerde.

Nehir içinde su sıçratan zıplayışlar
çamur ayakların üzerinde yumuşak
sal üzerindeki insanlar kendi düzenlerinde

kayıp gidiyorlar,
benim teşekkürümün değil.
Yosunlu duvarların üzerinde dengede
durmak, düz olmayan taşlar üzerinde
yürümek,

Tehlikeli dünyalar, kanayan dizler,
karmakarışık saçlar ve kirli elbiseler
Ne hatırlayabilirsin?

Hatırlamak istemiyor musun?

İncitmenin Döngüsünün Ötesinde

Kendimizi nasıl tedavi ederiz?

Kırılmış kalbimizi ve zihnimizi yeniden-vahşileştirmeye nasıl başlarız?

Bir şey ifade eden süreçler uygar dillere çevrilemez. Yeniden-vahşileşme süreci sadece hissettirilebilir.

Vahşinin gerçek özü anlatılamaz.
Dilin ötesindedir..

Kendin için keşfetmen gereken bir şey, kendi zamanında, kendi yolunda. Benim yollarım sana veya senin deneyimlerine uymayabilir ve seni sadece daha da uzaklaştırabilir. Kendi doğrudan deneyimlerine güvenmek bütün bu iyileşmenin anahtarıdır. Sana, seni sadece benim gittiğim yola -senin gitmen gereken yola değil- yöneltecek şeyler söylemenin bir anlamı yok.

Hepsi aynı, zihinde bu tehlikeleri taşır, burada bazı fikirler var:

Doğa İyileştirir

Kendini doğaya daldır, yaşama,
ve şeyler aydınlığa kavuşacaktır.

Oturmak için vahşi mekanlar bul, yürümek için, uyumak için.

Uzaklaş

"Kafamızda ileri karakol mevkilerine sahip düşmanla dövüşmek zordur"

- Sally Kempton

Uygarlaşmış hikayelerden uzaklaş.
onun müziğini dinleme,
Kafeslerimizde bizi uyuşturur.
Farklı nağmeler dinle

Alışkanlıklarını Sona Erdir

Yaşamının tüm alışkanlıklardan ve rutinden özgür olduğunu hayal et. Özellikle çalışmaktan! Evcilleşmiş kişiliklerimize dayandırdığımız alışkanlıklarımızdan kurtulmanın içinde çok fazla enerji sarf etseydik ne olabilirdi?
Sınırsız olanaklar - hepimiz sınırsız olanaklarız.

Alışılmış Zevkler

Alışılmış aktivitelerden zevk al, alışılmış ihtişam anlarından Rüzgarın gücünü hisset, sincabın neşesini, parçası olduğun enerjiyi.

Kendine merhamet etmeyi reddet. Merhamet, özgürlük-aşıklarının büyük düşmanlarından biri. Dayanıklılığı tüketir ve bizi kudretsiz hale getirir.

Şahsi-merhamet

Kendinden özür dileyen vahşi bir şey hiç bir zaman görmedim.

Küçük bir kuş ağaç dalından buz kesmiş ölüyü bırakacak

Kendi için asla özür hissetmeden

(D. H. Lawrence)

Ve öfke de - onu arkada bırak. Öfke gerekli değildir. Kendine düşkünlük göstermenin diğer bir yoludur.

Kendini Gözet

Uygun şeyler ye.

İçkiden ve uyuşturuculardan uzak dur.

Bedenine, kendini iyi hissetmesi için bir şans ver. Sağlıklı hissetmesi için.

Vahşi hayvanlar vücutlarında özgürdür. Bükülmek, tırmanmak, koşmak.

Onların rahatlığını hisset.

Ahh, gerçek barış!

Sorumluluk

Kendin ve hareketlerin için sorumluluk al.

Bizim için yaptığımız en zor ve en can alıcı şey

Şahsi gücünüzü her hangi bir kimseye vermeyin.

Herhangi bir kimsenin şahsi gücünü çalmayın.

Görmeyi Öğrenmek

İyileşmenin yıllar alacağını hatırla.

"Körlük ile ilgili bir örnek - bir keresinde stimulu döner, tedavi altındaki hastaların sorunlarını çözmeye çok az zaman harcardı. Doğuştan kör olan biri - ona görme yetisini geri verir, ve

yıllarca ilk seferinde duvarlara toslayacaktır.

Neden? Çünkü o kör olmaya alışmış. Onunla başa çıkmak için güvenilir bir yol bulmuş. Öyleyse eğer onun körlüğünü geri alırsan, geri kalan, onun için hiçbir anlama gelmeyen ışığın ve rengin karmaşası olur."

("Trance State" John Case, Arrow Books, 2002)

Uzun zaman boyunca kördük. Yeniden görmek biraz zaman alacak.

Önemli olan şey denemeyi sürdürmek. Yolculuğa başlamak için.

Yolculuk Başlıyor

Yeniden yabanileşmenin, iyileşme sürecinin başlangıcı.

Uygar insanlar olarak ne kadar az bildiğimizi anlamanın.

Yabanılın öğrettiği dersleri dinle.

Hala yabanıl insanların bugünde sağ olduklarını dinle.

Sonra hayatını değiştir. İşe yaramaz köleyi tomurcuklanan özgür insana dönüştür.

Yeni bir dünyayı varoluşun içinde yeniden-arzula.

Yeni bir özü varoluşun içinde yeniden-yabanileş.

Yabanıl tohumlar hepimizin içinde. Doğmayı bekliyorlar. Hayal edilmeyi bekliyorlar.

Düşünceler

by Ryokan

Bütün düşünceler tüketildiğinde,
ağaçların içersinde serbest kalırım
ve çoban çantasının yığınını toplarım.
Yosunlu çatlaklar içinden
Kendi yolunu yapan
Küçük bir akarsu gibi
Ben, de, sessizce(yavaşça)
Temiz ve berraka dönüyorum

Ne kadar özgürlük düşünebilirsin ?

Belli olan bir özgürlük bedeninin özgürlüğüdür - harekette özgür olmak, kendimizde özgür hissetmek.

"...karakter zırhının teorisi - vücutta yerleşen güçlü duygular, dokuları sıkıştıran ve akan enerjinin akışını kesen kımıldayamazlığa sebep olur. Bedenin yumuşak dokularının gevşemesi, incinmiş ve sıkışmış bedeni açar ve onun sert hareketsizliğinin, karakter zırhının içersinde bedeni donduran orijinal negatif hisleri def eder."

Vahşi hayvanlar vücutlarında özgürdür. Bükülüyor, tırmanıyor, koşuyor. Kıvrak, esnek bedenler özgürlüğü doğrudan hissederler. Özgürlük, özgürce hareket ederken hissettiğim şeydir. Vücudumdaki bir serbestlik duygusudur. "özgürlüğün doğası" hakkında yapılan filozofça düşüncelerden hiç biri özgürlüğün bu doğrudan deneyimini bedel olarak göremedi.

Uygur filozofların bir çoğu için, özgürlük üzerindeki derin düşünceleri daha çok ahlaki kanunlar ve sosyal anlaşmalar ile alakalıdır. Bireyin devlet kontrolünü garanti altına alırken, bireysel özgürlüğe nasıl "izin" verildiğidir. Sosyal bağlılık fikrinde onu gizlerler, fakat gerçekten konuştukları devlet kontrolüdür - üretimi pürüzsüzce nasıl verimli tutarız, köleleri köleliklerinde nasıl memnun tutabiliriz.

Ayrıca kendilerini, doğadan nasıl özgür olabiliriz fikirleriyle alakadar ederler - hakikaten çok acayip bir kavram! Neden biri doğadan özgür olmak, yaşamdan özgür olmak ister? Hayat, Yaşamsız ne olur?

Bu ünlü felsefeciler, kültürümüzü varoluş içersinde zanneden bireyler, bu bağlamda özgürlük hakkında çokça konuşurlar, fakat vahşi insan için özgürlüğün ne anlama geldiğini çok az anlarlar. Özgürlüğün uygar tasarımı, dinden, feodal krallardan, devletten, doğadan özgür olmaktır... uygarlığın boyunduruğu altında nasıl yaşanacağı (onu değiştirmeden) , uygar yaşam tarafından sunulmuş eksik var oluş ile nasıl başa çıkılacağı hakkındadır. Onlardan bazıları, Rousseau gibi, daha iyi bir anlayışa sahipti. Vahşinin duyusuna, anlayışında özgürlüğün üstü kapalı sözlerine sahipti - Nietzsche gibi, koyunluğun ve köleliğin büyük nefreti.

Fakat Batı felsefecilerin büyük kısmı, özgürlük hakkında pratiğe dayanmayan steril durum, ve otoritenin kuru düşünceleri içinde konuşur. Peki Batılı olmayan felsefeciler? Bazı Zen düşünürleri doğanın bir parçası olmak için, her günkü yaşamın, her günün kutsiyetini tecrübe etmek için özgür olmaya dayanarak, özgürlük hakkında konuşurlar. Bu nihai özgürlüktür. Efendiler tarafından dağıtılan doğrulara bağlı değildir, özgürlük kendimiz için meşgul olduğumuz bir şeydir. Eski bir RTS şiirindeki gibi, "Sormayacağız, Talep etmeyeceğiz. Alacağız, Zaptedeceğiz."

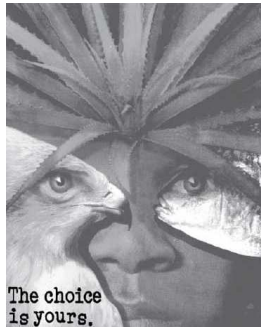
Bazı radikal Taoist filozoflar özgürlüğün benzer fikirlerini kucaklarlar. Özgürlük, Yaşamın geri kalanı ile uyum içinde yaşamın bir durumudur. Çoğu Avrupalı Kilise filozoflarının aynı durumu hissettiğini savunabilirdiniz, fakat bazı heretik inanışlardan ayrı olarak, gelenek kuvvetle özgürlüğü, dünyadan özgür olarak düşünür, onun bir parçası olarak özgürlüğü değil. Dindar düşünürler her zaman dünyadan uzağa uzanırlar, boş yere yaşamın örgüsünden ayrı olmaya, kurtarılmış bir iplik teli olmaya çabalarlar. Tamamen farklı hayvan türlerinden geldiği gözüktüğü gibi özgürlüğün animist fikirlerinden çok uzaktır.

Elbette, her zaman muhalifler vardı, hatta uygar Avrupa'nın kalbinde bile. Bu dilenciler, beguine'ler(12.yy. Hollanda'da kurulan laik hemşirelik teşkilatı üyeleri), Adamite'ler (Ademler), ve Özgür Ruh'un İhvanları vahşi fikirleri canlı tuttular , hatta onlar için yanarlarken ve zulmedilirlerken bile. Bu bireyler dolanıp duruyor, bilgilerini diğerleri ile paylaşıyor, broşür ve kitaplar yazıyor, topluluklar oluşturmaya çalışıyor, uygar Avrupalılara zırhlarını silkinip atmaları ve kendilerini yeniden vahşileştirmek için cesaret veriyorlardı.

Teşebbüsler çoğunlukla felaketler içinde sona erir, uygarlık yabanılın hiçbir örneğine kurtulmak için izin vermiyor olduğu gibi. Fakat faaliyetlerimizin sonuçları önceden bilinemez. Özgür olduğumuz hareket-tavırda yer aldığı için sonuç ne olursa olsun kendimizi özgürleştirmeli ve yeniden-vahşileştirmeliyiz. Xanana Gusmao'nun dediği gibi, "karşı durmak kazanmaktır." Özgürlük vahşi olmanın pratiğidir, topluluğun kendi kendine karar veren üyeleri olarak yaşamın. Uygarlıktan uzaklaşmak için bize müsaade edecek budur, insanın kendini üstün görme duygusunun olmadığı dünyaları yaratmak için, zamanın tiranından ve zorunluluktan, ve çalışmaktan bağımsız. Parçası olduğumuz dünyaları keşfetmekte özgür ol.

Kaç tane daha özgürlük düşünebilirsin? Ve kaç tanesi anlatılamaz?

Neyi kaçırdığımızın ve neye yetenekli olduğumuzun duyusu ile başlamak zorunda. Yabanıl ateşimizle, daha iyi bir dünya yapmaya başlayabilir ve evcil sefalet içersindeki bu tecrübeyi arkamızda bırakabiliriz.

SEÇİM

The choice
is yours.

SİZİN..

Primitivist Okuma Kitabı

John Moore

Yazarın Notu: Bu kesin bir ifade değildir, en azından bireysel bir tariftir, ve anarko-primitivizm'in ne olduğunu genel tanımlar üzerinden araştırmaktadır. Kısıtlamayı ve dışında tutmayı dilemez, fakat başlığa uygun genel açıklama verir. Kusurlar, yanlış yorumlar, veya (kaçınılmaz) aşırı genelleştirmeler için özür dilerim..

Anarko-primitivizm nedir?

Anarko-primitivizm (a.k.a. radikal ilkelcilik, anti-otoriter ilkelcilik, uygarlık karşıtı hareket, veya sadece, ilkelcilik) anarşist bakış açısıyla uygarlığın bütününe eleştirisini yapan stenografik bir terimdir, ve insan yaşamında geniş bir dönüşüm başlatmayı çabalamaktadır. Tam manasıyla söylersek, anarko-primitivizm veya anarko-primitivistler gibi şeyler yoktur. Bu akımın başlıca seslerinden biri olan Fredy Perlman, "Savunduğum tek -ist ismi "cellist(viyolonsel çalan kimse)" demişti. Bu akım içinde olan bireyler bir ideolojinin parçası olmayı dilemezler, ancak özgür topluluklar içinde bir başka topluluk ve biyosfer ile uyumlu yaşayan özgür bireyler olmaya çabalarlar, ve bu yüzden 'anarko-primitivist' veya diğer ideolojik etiketlerle kısıtlanmayı kabul etmezler. En ideal, netice olarak, anarko-primitivizm benzer projeler ile kendilerini karakterize eden farklı bireyleri uygun bir şekilde tanımlayan bir sözcüktür. : bütün güç ilişkilerinin ortadan kaldırılması -örn., kontrol, baskı, tahakküm, sömürü yapıları - ve bu ilişkileri barındırmayan tarzda toplulukların yaratılması.

Öyleyse, 'anarko-primitivist' terimi bu akımı anlatmak için neden kullanılmaktadır?

1986'da, 'Fifth Estate' çevresi 'batı uygarlığı teknolojik yapısının çözümsel analizi'ni geliştirmekte olduklarına işaret ettiler, yerli dünyanın yeniden değer biçimi ve ilkel ve orijinal toplulukların karakteri ile birleştirdiler. Bu fikre göre bizler ilkelcileriz ... 'Fifth Estate' grubu, yenileme ve anti-otoriter esinlenmelerin kaynağı olarak kabul ettikleri, ilkelliğin yeniden dönüşümü ile kontrol edilen bir proje olarak uygarlığın bütününe eleştirisine çabaladılar. İlkelin yeniden dönüşümü anarşist bir perspektifte yer alır, güç ilişkilerinin ortadan kaldırıldığı bir bakış açısı. 'Post-modern anarşi ve ilkelliğin ortaya çıkan sentezleri'ne yönelerek, Fifth Estate çevresi şuna işaret etmiştir:

Biz kendiliğinden anarşistler değiliz, fakat bizim için; yaşayan, bütün tecrübe, güç ile kıyas edilemez ve bütün ideolojiyi reddeden pro-anarşi ... FE'deki proje olarak işimiz bu harekette kendi ortaklığımız için imkanları araştırmak, fakat ayrıca anarşizmin ilkel köklerini yeniden keşfetmeye çalışmak. Aynı zamanda, aramızda Gücün evrimini, mücadele ve eleştiri için yeni alanlar ileri sürmek diye, modern totaliter hitabenin - insan anlamını ve buradan dayanışmayı, onu teknoloji ile taklitleyerek yok eden hiper-gerçeklik - şimdiki tiranını zayıflatmak için dikkatle gözden geçiririz. Özgürlük için bütün mücadeleleri desteklemek bu merkezi gereksimdir: otonomlarda temel üzerine oturtulan gerçekten insani mükalemeyi, birbiriyle öznel mukabele(karşılıklık) ve doğal dünya ile yakın ilişkiler kurmayı yeniden elde etmek.

Amaç asli ve çağdaş anarşinin sentezini, güç ilişkilerinin anarşist analizinin çoğu gelişmiş şekilleri ile ilkel yaşam tarzlarının ekolojik olarak odaklanmış, devletçi olmayan, anti-otoriter bakışlarının bir sentezini geliştirmektir. Amaç ilkele dönmek veya kopya etmek değil, sadece ilkel bir ilham kaynağı olarak, anarşinin örnek teşkil eden şekilleri olarak görmektir.

Anarko-primitivistler için, uygarlık içinde güç ilişkilerinin çeşitliliğinin geliştiği bir bağlamdır. İlkel toplumlar içerisinde bazı temel güç ilişkileri mevcuttur - ve anarko-primitivistlerin bu toplumları kopya etmeye neden çabalamadıklarının tek nedeni budur - fakat o, güç ilişkileri, pratik olarak insan yaşamının tüm görüşlerinde ve biyosfer ile insan ilişkilerinde yaygın ve sağlamlaştırılmış bir hal alan uygarlığın içindedir. Uygarlık - ayrıca ima edildiği şekilde mega makine veya Leviathan - kendi momentini kazanan koca bir makine olur ve hatta onun doğru olduğunu kabul eden yöneticilerin kontrolünün ötesine gider. İtaat etmenin dahili modelleri(örnekleri) tarafından tarif edilmiş ve idare edilmiş günlük yaşamın rutini ile güçlenmiş, insanlar makineye, uygarlığın kendi sistemine köleler olurlar. Sadece bu sistemin ve onun kontrol şekillerinin yaygın reddi, gücün kendisine karşı isyan, uygarlığı feshedebilir, ve radikal bir alternatifi soru olarak ortaya atar. Marksizm, klasik anarşizm ve feminizm gibi ideolojiler uygarlığın görünüşüne karşı çıkar; sadece anarko-primitivizm uygarlığa, zulmün değişik şekillerinin yaşamın her türüne sıçradığı ve yayılmış bir hale geldiği sınırları içerisindeki şartlar ve çevreye karşı çıkar - ve, hakikaten, mümkündür. Anarko-primitivizm, çeşitli muhalif akımlardan - ekolojik bilinç, anarşist anti-otoriterlik, feminist eleştiriler, Situationist fikirler, sıfır-çalışma teorileri, teknolojik eleştirmeler - öğeleri içinde barındırır, fakat gücün hepsinden vazgeçmek için gücün özel şekillerine karşı koymanın ötesine gider ve radikal bir alternatifi arz eder.

Anarko-primitivizm, anarşizmden veya diğer radikal ideolojilerden nasıl farklı olmaktadır?

Anarko-primitivizm perspektifine göre, radikalizmin bütün diğer şekilleri, kendilerini devrimci olarak tanımlasınlar ya da tanımlamasınlar, reformist gözükmemektedirler. Marksizm ve klasik anarşizm, örneğin, uygarlığı teslim almak, yapılarını bir dereceye kadar yeniden çalıştırmak, kötülüklerini ve baskısını kaldırmak isterler. Bununla beraber, uygarlıktaki yaşamın 99% 'u onların gelecek senaryolarında kesinlikle değişmeden kalmaktadır, çünkü uygarlığı en az şekilde sorgulamaktadırlar. Hepsinin kapitalizmi ortadan kaldırmak istemesine, ve klasik anarşizmin ayrıca devleti de kaldırmak istemesine karşın, ortalama yaşam modelleri çok fazla değişmeyecektir. Endüstrinin işçiler tarafından kontrol edilmesi ve devletin yerine komşu konseylerin varlığı gibi sosyoekonomik ilişkilerde bazı değişikliklerin olmasına karşın, ana modeller değişmeden kalacaktır. İlerlemenin batı modeli sadece ıslah edilecek ve hala idealmişçesine taklit edilecektir. Yığın toplumu çoğu insanın çalışması, yapay yaşam, teknolojileşmiş çevre, baskı ve kontrolün biçimlerine itaat ile esasen devam edecektir.

Sol içerisindeki radikal ideolojiler gücü elde etmeye çabalarlar, ortadan kaldırmaya değil. Bu sebepten dolayı, bireyleri kazanmak ve gücü elde etmek için stratejiler planlamak için farklı çeşitlerde belli bir kesime has gruplar - kadrolar, politik partiler- geliştirirler. Örgütler, anarko-primitivistler için, sadece gürültüdür, belirli ideolojileri güç içersine koymak için çetelerdir. Politikacılar, 'devletin sanatı ve bilimi', ilkelci projenin bir parçası değildir; sadece iradenin, arzulamanın, karşılıklı olmanın ve radikal özgürlüğün politikası.

Anarko-primitivizm'e göre güç nerede yer almaktadır?

Tekrardan, anarko-primitivistler arasındaki bazı tartışmaların kaynağı budur. Perlman kişisel olmayan kuruluşların yaratılışını güç ilişkileri olarak görür veya, uygarlaşmış sosyal ilişkilerce kaldırılmış olmaya başlayan ilkel anarşide tariflenen bir unsur olarak onu ortaya çıkarır. John Zerzan ise sembolik kültürün gelişimini - sayı, dil, zaman, sanat ve daha sonra tarım gibi sayısız şekillerinde - insan özgürlüğünden evcilleşme durumuna geçişin araçları olarak yerleştirir. Kökene odaklanma anarko-primitivizmde önemlidir çünkü primitivizm, üs bir davranışta, suçu ortaya koymaya, meydan okumaya ve bireysel, sosyal ilişkiler ve doğa ile karşılıklı ilişkilerimizi planlayan gücün bütün şekillerini kaldırmaya çabalamaktadır. Kökenleri yerleştirme uygarlığın enkazından neyin güven içinde kurtarılabileceğini tanımlamanın, ve eğer uygarlığın çökmesinden sonra güç ilişkileri yeniden başlamayacaksa temelli ortadan nelerin kaldırılmış olacağını tanımlamanın bir yoludur.

Anarko-primitivistler tarafından ne çeşit bir gelecek planlanmaktadır?

Anarko-primitivist dergi "Anarchy; A Journal of Desire Armed", 'kökünden işbirliğine dayalı ve komünel, ekolojik ve feminist, kendiliğinden gelişen ve vahşi' bir gelecek planlar, ve bu belki de alacağınız en yakın tanımlamadır. Herhangi sabit düşüncede planlanan geleceğin 'ilkel' olmayacağını üzerinde durmak önemli olsa da; plan yoktur, yasaklayıcı modeller yoktur. 1979'da Fift Estate'in dediği gibi: 'Bizleri mağaralara dönmeyi istemekle veya uygarlığın konforlarından hoşlandığımızı dile getiren suçlamaları tahmin etmemize izin verin. Ütopyamız için model olarak Taş Devrini önermiyoruz, ne de geçimimiz için araçlar olarak, bahçecilik ve avcılığa dönmeyi belirtmiyoruz. Bu benzer yanlış fikirleri giderici olarak, Anarko-primitivizm tarafından planlanan geleceğin 'sui generis' - geçmiştekenden yoksundur - olduğunu vurgulamak önemlidir. İlkel kültürler gelecek göz dağı vermeleri sağlayacaklarından ve bu gelecek, pekala bu kültürlerden alınmış unsurları birleştirebileceğinden, anarko-primitivist dünya muhtemelen anarşinin önceki şekillerinden farklı olacaktır.

Anarko-primitivizm teknolojiyi nasıl görür?

John Zerzan teknolojiyi çalışma/üretim/endüstriyelizm bölümlerinin genel etkisi ve üzerimizdeki ve doğa üzerindeki etkileri olarak tanımlar. Teknoloji bizim ve doğal dünya arasındaki temsillerin ve bu ayrılıkların bizi bütün diğerlerine karşı temsil etmesinin doruk noktasıdır. Teknoloji, içinde çürümekte olduğumuz bu hiper yabancılaşma düzeyinin üretimi ve yeniden üretimi için gerekli olan her türlü ruhsuzluğu ve zehirlenmişliği ifade eder. Teknoloji, hiyerarşinin ve şeyleşmenin her aşamasında ortaya çıkan tahakkümün biçimi ve örgüsüdür. Teknoloji karşıtlığı bunun için anarko-primitivist pratikte önemli bir rol oynar. Bununla beraber, Fredy Perlman, "teknoloji Leviathan'nın

cephanesinden başka bir şey değildir, onun pençeleri ve dişleridir” der. Anarko-primitivistler bu nedenle teknolojiye karşı çıkarlar, fakat merkezi teknolojinin uygarlık içerisinde kendi iradesi altına alma olduğuna dair bazı tartışmalar vardır.

Bir fark, aletler (veya araçlar) ve teknoloji arasında çizilebilir. Perlman, ilkel insanların her çeşit alet ve araç geliştirdiğini, fakat hiç teknoloji geliştiremediğine işaret eder: 'Gerekli şeyler, değnekler ve kanolar, kazıcı çubuklar ve duvarlar, basit bireylerin yapabileceği şeylerdi, veya duvar gibi, ara sıra bireylerin işbirliğini gerektiren şeylerdi Araçların çoğu eski zamandan kalmadır, ve [maddi] artan değerler [bu araçlar güya mümkün kıldı] ilk görünüşlerinden bu yana olmuştur, fakat kişisel olmayan kuruluşlara sebep olmadılar. İnsanlar, canlı varlıklar, her ikisine de sebep olurlar.' Aletler, kendine özgü durumlar üzerinde ya bireysel ya da küçük grupların sınırlı, küçük ölçekli, ürünleridir. Nitekim, aletler, kontrol ve baskı sistemlerine sebep olmazlar.

Teknoloji, diğer yandan, çıkarma, üretim, dağıtım ve tüketimin büyük ölçekli birbiriyle ilişkili sistemlerinin ürünüdür, ve böyle sistemler kendi işleyişlerini ve dinamiklerini kazanırlar. Haddi zatında, kitlesel ölçekte kontrol ve itaat yapılarını - Perlman'ın deyişiyle kişisel olmayan kurumları - talep ederler. Fifth Estate'in 1981'de belirttiği gibi: 'Teknoloji hoşlandığımız her hangi bir yolda kullanabildiğimiz basit bir alet değildir. Sosyal düzenin bir şeklidir, sosyal ilişkiler grubudur. Kendi kanunlarına sahiptir. Eğer bizler onun kullanımındaysak, onun otoritesini kabul etmeliyiz. Modern teknolojik sistemleri bir bütün haline getiren işlerin aşırı büyüklüğü, karmaşık bağları ve sıralanışları, otoriter yetkiyi gerekli ve serbest yapar, bireysel karar- imkansız yapar.'

Anarko-primitivizm anti-sistematik bir akımdır: bütün sistemlere, kurumlara, soyutlamalara, suniye, sentetiğe, ve makineye karşıdır, çünkü onlar güç ilişkilerini biçimlendirir. Anarko-primitivistler bu nedenle teknolojiye ve teknolojik sisteme karşıdır, fakat burada belirtilen fikirler içerisinde aletlerin ve araçların kullanımına değil. Her hangi teknolojik kalıpların anarko-primitivist dünyada uygun olup olmayacağı konusu üzerinde tartışma vardır. Fifth Estate, 1979'da şöyle söylemiştir: 'En temel öğelerine indirilmiş, gelecek hakkındaki tartışmalar makul bir şekilde, sosyal olarak ne arzuladığımıza dayandırılmalı ve ne kadar teknolojinin mümkün olduğuna karar vermekte ifade edilmelidir. Hepimiz merkezi ısıtma, bol su ile temizlenen tuvaletler, ve elektrikli aydınlatma arzularız, fakat insanlığımızın pahasına değil. Belki hepsi birlikte mümkündür, fakat bekli de değil.'

Peki ilaçlar?

Nihayette, anarko-primitivizm iyileşmeye dair her şeydir - bireylerin içerisinde, insanlar arasında, ve insanlar ve doğa arasında açılmış çatlakları, Devleti, Sermayeyi ve teknolojiyi içeren, uygarlık boyunca, güç boyunca açılmış çatlakları iyileştirmek. Alman felsefeci Nietzsche, acı, ve temas edildiği durum, her hangi özgür toplumun kalbinde olmalıdır, ve bu hususta, o haklıdır. Bireylerin, toplumların ve Dünyanın kendisi, uygarlığın güç ilişkileri özelliği tarafından bir derece veya değere sakatlanmıştır. İnsanlar psikolojik olarak sakatlanmıştır fakat ayrıca hastalık ve rahatsızlık tarafından fiziksel olarak saldırılmaktadır. Bu, anarko-primitivizm acıyı, hastalığı ve rahatsızlığı yok edebilir diye öne sürmek değildir! Bununla beraber, araştırma, çoğu rahatsızlığın uygar yaşam şartlarının sonucu olduğunu açıklamaktadır, ve eğer bu şartlar yok edilseydi, o zaman acının, hastalığın ve rahatsızlığın belirli tipleri kaybolabilirdi.

Geri kalana gelince, acıyı kendi merkezine yerleştiren bir dünya, hastalığı ve rahatsızlığı tedavi edebilecek yollar bularak, acıyı hafifletmenin takibinde etkin olabilecektir. Bu fikirde, anarko-primitivizm ilaçla tedaviyi içermektedir. Bununla beraber, yabancılaştıran yüksel teknoloji, Batı'da uygulanan ilaçla tedavinin eczacılık merkezli şekli mümkün olan tek tedavi şekli değildir. Anarko-primitivist gelecek içinde ne kadar ilacın bulunabileceği sorusu, Fifth Estate'in yukarıda teknoloji üzerine yorumlarındaki gibi, ekolojik merkezli özgür topluluklar içerisindeki özgür bireylerin yaşam yollarından fedakarlık olmadan, ne kadar mümkün ve

insanların ne kadar arzuladığına bağlıdır. Tüm diğer sorular üzerindeki gibi, bu konuya dogmatik bir cevap yoktur.

Nüfus?

Ziyadesiyle tartışılabilir bir konu, çünkü bu konu üzerinde anarko-primitivistler arasında bir fikir ve oy birliği yoktur. Bazı insanlar nüfus azalmasının önemli olmayacağını tartışır; diğerleri ekolojik temeller üzerinde ve/ya anarko-primitivistlerce tasavvur edilmiş yaşam çeşidini destekleme noktasında gerekli olacağını tartışır. George Bradford, Derin Ekoloji Ne kadar Derin? isimli kitabında, kadının üzereme üzerindeki kontrolünün nüfus oranında bir düşüşe götüreceğini tartışır. Şimdiki yazarın kişisel görüşü ise, nüfusun azalmış olması gerekecektir, fakat bunun doğal azalma boyunca meydana gelmesine ihtiyaç olacaktır. - örneğin, insanlar öldüğünde, hepsinin yeri doldurulmayacaktır, ve böylelikle ortalama nüfus oranı düşecek ve sonunda sabitlenecektir. Anarşistlerin, özgür bir dünyada, aşırı üremede doğrultusunda sosyal, ekonomik ve psikolojik baskıların ortadan kaldırılacağı konusunda uzun tartışmaları vardır. İnsanların zamanını işgal eden çok fazla ilginç olup biten şeyler olacaktır! Feministler, kadının, cinsiyet sınırlamasının, ve aile yapısının, ataerkil toplumlardaki gibi kadınların üreme kapasitelerince tayin edilemeyeceğini tartışmışlardı, ve bu, düşük nüfus seviyelerinde de sonuçlanacaktır. Öyleyse nüfus, muhtemelen düşecektir, ister istemez. Bununla beraber, Perlman'ın sadeleştirdiği gibi, nüfus artması tamamen uygarlığın ürünüdür: 'insan sayılarındaki sabit artış Leviathan'ın kendisi kadar inatçıdır. Bu olay sadece Leviathanlaşmış insan varlıkları arasında varolduğu görülmektedir. Doğanın ihtişamı içerisindeki insan toplulukları gibi hayvanlar, kendi çeşitlerini diğer herkesi alanın dışına itecek noktaya kadar üretmezler.' Öyleyse, Leviathanik sosyal ilişkilerin feshedilmeden ve komüniter uyum iyileştirilmeden insan nüfusunun sabitlenmeyeceğini düşünmek için gerçekten hiçbir neden yoktur.

Anarko-primitivistlerce tasavvur edilmiş nüfus seviyelerini öne süren bazı tefsirci anarko-primitivizm düşmanları tarafından yayılmış garip fanteziler, kitlesel ölümler veya nazi tarzı ölüm kampları tarafından bu seviyelerin başarılmış olacaklarını anlatır. Bunlar sadece iftira taktikleridir. Bütün idari ve askeri aygıtları, ve herhangi çeşit parti ve örgüt ile Devleti de kapsayan, bütün güç ilişkilerinin feshedilmesine dair anarko-primitivistlerin kesin kararları, böyle bir şeyin imkansız kalacağına dairdir.

Anarko-primitivist gelecek nasıl getirilebilir?

64 bin dolarlık soru! (baştan sona şüpheli bir mecaz kullanmak için!) Burada katı ve hızlı kurallar yok, proje yok. Fazla düşünmeden süratli bir şekilde söylenen cevap - bazıları tarafından mesuliyetten kaçınma olarak gözükmekte -, mücadelenin şekilleri isyanın gidişatında doğmaktadır. Bu gerçektir, fakat ister istemez çok yardımcı değildir! Gerçek şu ki,

anarko-primitivizm güç amaçlayan bir ideoloji değildir. Devleti ele geçirmeye, fabrikaları teslim almaya, insanları kazanmaya, politik örgütler yaratmaya, veya insanlara emir vermeye çabalamaz. Yerine, sakini oldukları biyosfer ile ve bir diğerleri ile birbirlerine bağlı olan özgür topluluklar içersinde yaşayan özgür bireyler olmalarını ister. Ondan sonra, topyekün bir dönüşümü, özdeşliğin, yaşamın yönünde, varlığın yönünde, ve aralarında bağlantı olmanın yönünde bir dönüşümü istemektedir. Bu, güç amaçlayan ideolojilerin denenmiş ve test edilmiş araçlarının tam tamına gücün her şeklini yok etmeye çabalayan anarko-primitivist projeye uygun olmadığı anlamına gelir. Öyleyse etkinin ve varoluşun yeni şekilleri, anarko-primitivist projeye münasip bir şekil verir ve onunla orantılıdır, geliştirilmesi gerekir. Bu devam eden bir süreçtir ve öyleyse soruya kolay bir cevap yoktur: Yapılmak denir ?

Günümüzde, çoğu direniş topluluklarının anarko-primitivist projede önemli öğeler olduğuna katılmaktayım. Topluluk kelimesi bu günlerde her çeşit anlamsızlıkta çarpıtılmıştır (örneğin, şirket topluluğu), kesinlikle çünkü çoğu hakiki topluluklar sermaye ve devlet tarafından yok edilmişlerdir. Kimi, eğer geleneksel topluluklar, sık sık güce karşı direniş kaynakları yok edilmişlerse, direnişin topluluklarının yaratılışı - bireyler tarafından direniş ile, genel faaliyet merkezi olarak şekillendirilmiş topluluklar - hareket için temelleri yeniden yaratmanın bir yoludur. Eski bir anarşist fikir, yeni dünyanın eskinin iskeleti içersinde yeniden yaratılması gerektiğini savunur. Bu, uygarlık çöktüğünde - kendi iradesi boyunca, bizim çabalarımız boyunca, veya ikisinin kombinasyonu - onun yerini almayı bekleyen bir alternatif olacaktır. Bu gerçekten, pozitif alternatiflerin yokluğunda, çökme kolayca psikolojik emniyetsizlik ve faşizm ve diğer totaliter diktatörlüklerin gelişebilmesiyle sosyal boşluk yaratabilmesi tarafından sebep olmuş karışıklık içine itme olarak gereklidir. Yazar için, bu, anarko-primitivizmin hem şehirlerde hem dışarıda direnişin topluluklarını - geleceğin mikro kozmosları (yapabildikleri kadar) - geliştirmeye ihtiyacı olduğudur. Bunların eylem (özellikle doğrudan eylem) için temeller olarak eylemleri gerekir, fakat ayrıca düşünmenin, davranmanın, iletişim kurmanın, varoluşun yeni hallerinin yaratılışı için yerler olarak, ve devamı, yeni ahlak duruşları olarak - kısaca, tüm yeni kurtarıcı kültür. İnsanların gerçek tutku ve arzularını keşfedebilecek yerler olmaları gerekmektedir, ve örnek alınıcı hareketin eski anarşist fikirleri içinden, diğerlerine, yaşamın alternatif yollarının mümkün olduğunu örnekleyerek sunar.

Bununla birlikte, araştırılması gerek n bir çok diğer gerçeklemesi mümkün olaylar vardır. Anarko-primitivizm tarafından tasavvuf edilmiş dünya çeşidi, insan deneyiminde önceden tahmin edilmiş özgürlüğün derecesi ve tiplerine dayanarak tek öncelsizdir ... öyleyse geliştirilebilir direniş ve ayaklanmanın şekilleri üzerinde her hangi bir limit olamaz. Tasavvur edilmiş geniş dönüşümlerin çeşidi, yenilikçi düşünce ve eylemin her çeşidine ihtiyaç duyacaktır.

Anarko-primitivizm hakkında daha fazla bilgi nasıl bulabilirim?

"Primitivist Network" (PO Box 252, Ampthill, Beds MK45 2QZ) size bir okuma listesi sağlayabilir. İngiliz gazete "Green Anarchist" ve Birleşmiş Devletler magazini "Anarchy: A Journal of Desire Armed and Fifth Estate" in kopyalarını kontrol edin. Fredy Perlman'ın "Against His-story, Against Leviathan!" adlı kitabını(Detroit: Black & Red, 1983), çok önemli anarko-primitivist metin, ve John Zerzan'ın "Elements of Refusal" (Seattle: Left Bank, 1988) ve "Future Primitive" (New York: Autonomedia, 1994) kitaplarını okuyun.

Anarko-primitivizm içersine nasıl karışabilirim?

Bir yol, Primitivist Network ile kontak kurmaktır. Eğer iki tane birinci sınıf posta pulu gönderirseniz, PN kontak listesinin bir kopyasını alacaksınız ve kendinizi eklemiş olacaksınız. Bu sizi diğer anarko-primitivistler ile kontağa koyacaktır. Earth First! İle alakası olan kimi insanlar da kendilerini anarko-primitivist olarak görmekteler, ve onlar arayıp bulmaya değer.

Bahçecilik İçin Rehber :

Bahçecilik cevap değildir. Kendi kendine güvenmenin uyumuna ilaveten, büyüyen krizimiz için kısa vadeli çözümdür. Bahçecilik (bahçıvanlık) evcilleştirmenin çeşitli öğelerini içerir: faydacıl biçimde toprağa sahip çıkılır, temizlenir, ve yeniden ekilir(çoğu zaman yerli olmayan türler ile). Belirli bitkiler seçilmiştir, belirli bitkiler kontrol edilmiştir, vs. Toprağın niteliği değiştirilmiştir, hatta belki de barındırdığı yaşamın hepsinin ürün özellikleri seçilmiştir. İnsanlar arasında, ve insan ve doğa arasında belirli ilişkiler gelişir. Bir kontroldür.

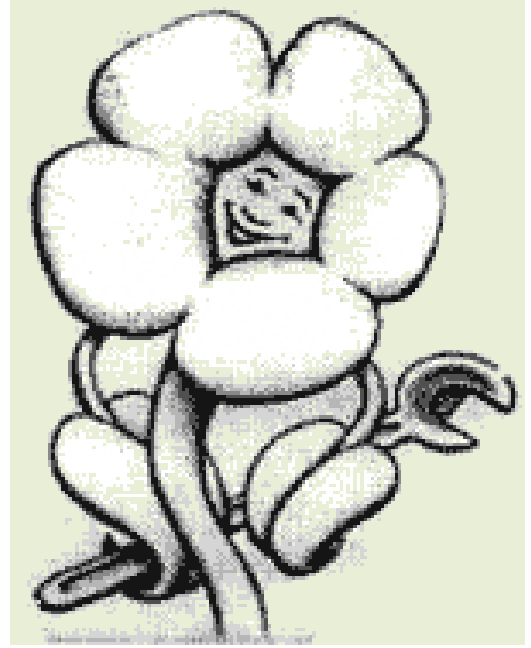
Bununla birlikte, bahçecilik tarımdan çok daha farklıdır. Bahçecilik çok az veya sıfır işbölümü ile, küçük ölçekli, toplumsal olarak çalışılabilen toprağın yoğun olmayan tarımıdır. Tarım, yoğun, artı değerın üretimi ile sona eren kitle tarımının bir şeklidir. Tarımın tabiatında var olan çoğu problemler, artı değerın bu üretiminden ortaya çıkmaktadır: uzmanlaşma, eşit olmayan yeniden dağıtım, savaş, vs. Bahçecilik, sadece bir aile yada bir grup insanın yiyecek ihtiyacını sağlayacağı yiyecek tedarığının bir metodudur. Çoğunlukla artı değer yaratılmaz.

Bahçecilik ister istemez tarıma ve onla bağlantılı olan bütün problemlerine götürmez. Yiyecek tedarığının sürdürülebilir metodu olarak var olma, ve uygarlıktan yeni post-uygar dünyaya köprü olarak hizmet edebilme gibi çeşitli yollar var. Bahçeciliğin Dünya ile bir parça hafifletilmiş, bir parça otoriter ilişkileri kurmuş bulunduğu durumda, yiyecek peşinde koşma doğrudan, aracısız, ve karşılıklı bağlantıya müsaade eder. Yiyeceğe kolay erişim, çok daha fazla besin, ve daha sabit yiyecek miktarı sağlar. Bunla birlikte, uygarlığın 10000 yılı, ekolojik olarak sabit olmayan gezegen ve yayılmış ve önemli yeteneklerini kaybetmiş toplumlar yaratmıştır. Bahçeciliği bir yetenek ve bizi diğerlerine götürecek bir yaşam tarzı olarak yeniden öğrenmek, yeniden vahşileşme sürecinde önemli bir adımdır. Yiyecek temin etmek için uğraşmak, bahçecilikten ayrılmamalı. Gerçekte, bahçeciliğe ilaveten uygulanmış ve tamamlanmış olması gerekir.

Eğer gezegen üzerindeki insan etkisinden endişe duyuyorsak, geçmişteki yiyecek temin etmek için uğraşanlar olarak, bir etkimiz vardı; en azından evler yapmak için ağaçları kesmesek veya daha fazla yiyecek sağlamak için ormanları yok etmesek de...

Bahçecilik direnişin bir şeklidir, çünkü yaşamının temel araçlarını devletin veya piyasanın ellerine değil, bireyin kendi ellerinin kontrolüne koyar. Kişisel-yetkinin bir yolu ve daha başka bir yol olarak da, kapitalizmden ve uygarlıktan satın almamaktır. Herhangi neden için, kendi ilginizin ürünü olan ve tohumdan meyve olana kadar geliştiğini izleyebildiğiniz yiyeceği yemek çok tatmin edicidir.

Kendi bölgenizde neyin, ne zaman ve nasıl yetiştirileceğini öğrenmek için, bir bilene danışarak işe başlayabilirsiniz.

Bahçe için neye ihtiyacınız var:

- boş alan - büyük veya küçük
- el küreği
- kürek
- tırmık
- tohumlar
- toprak
- gübre
- su
- magnezyum mikası
- zaman
- sevgi
- ilgi
- birkaç arkadaş

Tohum Ekmeye Nasıl Başlarsınız

1. İsteddiğiniz şeyin yetiştirilme zamanı olduğundan emin olun
2. Küçük bir kase al, birkaç su akıtma deliği aç, ve 3/4ünü magnezyum mikası ile doldur
3. birkaç tohum serp ve üzerini biraz daha magnezyum mikası ile ört
4. Kaseyi 3-4 cm ılık su ile dolu kabın içersine yerleştir
5. Magnezyum mikası hemen hemen bütün suyu emecektir
6. Kaseyi plastik bir torbanın içine yerleştir, kapa, ılık bir yere yerleştir (70-80F)
7. Tohumlar filizlenir filizlenmez, torbadan çıkar ve güneşli bir yere yerleştir
8. 2 tam yaprak olduğunda, fakat dörtten fazla değil, toprağa naklet
9. Toprağı tutması için filizin etrafını suladığından emin ol
10. toprağa dönmek, ve filizi yerleştireceğin yerin altına biraz kompost gömmek yardım olur
11. Su gerekli

Geri Dönüştürülmüş Bahçe

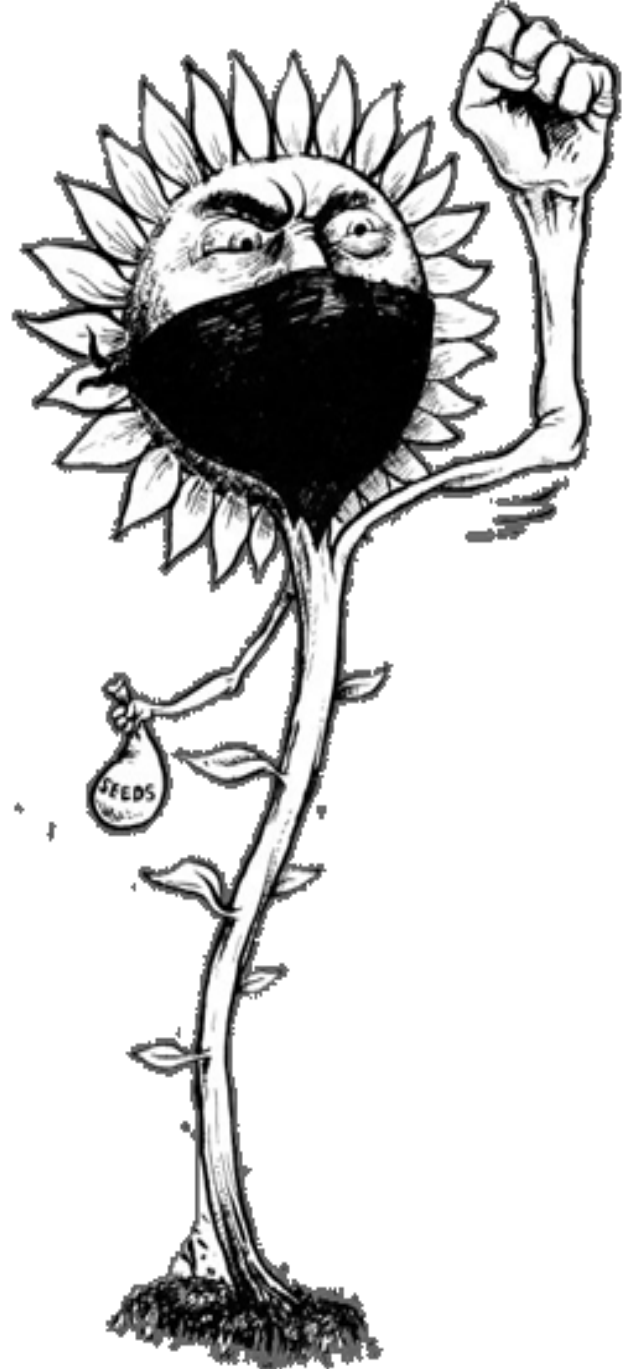
*Bahçe için tekrardan kullanabileceğiniz şeyler.
Yaratıcı olun.*

Yumurta Kutuları - dışarıda yapılan tohum başlatıcıları (su akıtma delikleri ekleyin)
Fincanlar, kaplar, tofu kapları, vs. - tohum başlatıcıları, su kapları

Kovalar - sulama, temizlik, vs. için yağmur toplayıcıları, kova bahçeciliği

Lastikler - lastikler içersinde patates yetiştir

Çanak çömlek kırık parçaları - yağmurun durmadan düştüğü ve kendi çukurunu kazdığı yerlerde erozyondan korunmak için

Tahta yongaları - malç, kompost
Kilimler - kilimler ile de malç yapabilirsiniz! Sadece bitkiler için delik açın
Mukavva - onunla malç(*bitki köklerini sıcak veya soğuk ile kuraklıktan korumak veya meyveleri temiz saklamak için kullanılan saman ve yaprak tabakası*) yapabilirsiniz veya çamur olarak kompostlayabilirsiniz
Kırılmış kupalar - yetişen çiçekler için kaplar
Kahve dipleri - kompost , suni gübre asit-seven bitkiler için iyi)

Kompost Nasıl Hazırlayabilirim?

Kişi hemen hemen herhangi organik, hayvan olmayan maddeleri kompost haline getirebilir : çimen kırıntıları, kuru ot, yaprak, otçul hayvan (tavşan, at, hamster) gübresi, kötü sebzeler, yumurta kabukları (malç için de kullanabilirsiniz), kahve dibi (kimyevi gübre de yapar), çay ve çay poşetleri, kağıt (çamur yapmak için parçalanmış ve ıslak), yabani otlar, ölü bitkiler, küller, ekmek

Yeşil (süprüntü) ve kahverenginin (yapraklar, kuru ot) dengesine sahip olmak iyi bir fikirdir... ve onu kat kat sermek de. Ayda bir kompost yığını ters yüz edilmeli, değiştirilmeli.

Çöpten Bahçe

Konteynır dalgıçlığı en iyi kompostu sağlar. Her zaman bir çok iyi, ve bir çok kötü yiyecek elde ederiz. İyi yiyecekler saklanır, kötü yiyecekler dışarıya atılır ve doğa gerisini halleder. Ayrıca, kovalar, ağaç, ve hatta bitkiler gibi bahçe için kullanışlı bir çok çöpe atılmış maddeleri bulabilirsiniz. Çöpten elde ettiğiniz sebzelerden ve meyvelerden bir çok tohum elde edebilirsiniz de. Bazı yerlerde, bütün bir bahçesi özgürleştirilmiş sebzelerden yetiştirebilirsiniz.!

Gerilla Bahçeciliği. Toprağı Kazın!

Gerilla bahçecisinin aletleri:

- mala
- tohumlar veya fidanlar
- kovayla kompost
- magnezyum mikası
- su

Gerilla bahçeciliğinin iki bileşkesi vardır: yiyecek, ot, vs. yetiştirmek için boş alanları değerlendirmek; ve Dünyayı yeniden vahşileştirmenin eylemi olarak boş alanları ele geçirmek.

Bu çok basit: kullanılmayan bir alan bulun ve ekmeye başlayın! Yollara veya çim kesicilerin çalıştığı yerlerin çok yakınına bahçe oluşturmamaya çalışın. Park, boş arsalar, vs. gibi yerleri topluluğunuzla birlikte ekmeye başlayın. şehri yeniden vahşileştirmek için, çiçekleri, otları, sarmaşıkları, ve diğer tohumları, inşaat alanlarına, çimenliklere, teras katlara ve gol sahalarına ekin. Yarattıcı Olun..

BİYOTEKNOLOJİ VE YAŞAMIN DİJİTALİZASYONU

Yıllardır teknolojinin tarafsız olmadığını iddia etmekteyim, kendi içinde, kendi yarattığı hükmetmenin ve sömürmenin yönetim şekillerinin ideolojisini taşır. Eğer bu önceki teknolojik gelişmelerde apaçık değilse, biyoteknolojinin gelişmesi bunu açık ve kesin yapar. Anlamak için her şeyi küçük küçük parçalara ayırmaya çabalayan modern bilimin yöntembilimini takip eden, biyoteknoloji bireysel bütünlüğün ve özgür, birbirine tesir eden olanağını, yaşamın mekanize edilmiş bakışını ve mekanizmanın işleyişini devam ettirmek için uzmanlara bağımlılığı mecbur kılmanın dışında, zayıflatır da.

Kökeninden, modern bilim evreni geniş bir makine olarak görmüştü. Bunun gibi mekanik bakış açısında, evrenin nasıl işlediğini başarmak için metot, parçalara ayır ve hepsini ayrı koyarak çalış. Böylelikle, bilimsel metot asla yalnızca deneysel bir metot - gözlem metodu- değildi. Deneysel gözlem, laboratuvarın izolasyonunda kontrol edilmiş deneyim boyunca saptanmış olmalıydı.

Evrenin mekanik görüşü kapitalist gelişimin ihtiyaçları ile tamamen bir araya geldi. Kapitalizmin teknolojik araç ile beraber sömürülmüş sınıfları ve gezegenin malzemesini kontrol etmiş olması sayesinde geliştiği gibi, evrensel makinenin bilimsel anlaşılması değişmesi

bile, sömürünün ve hükmetmenin gelişen metotları için ideolojik ispatları sağlıyor. Bazıları göreceliğin yeni bilimsel görüşlerini ve kuantum fiziğini, mekanik görüş için son ve bilimde mistisizmin başlangıcı olarak sona erdirmeyi denemişken, Newton mekanizminin sibernetik mekanizme -evren, bilgilerden, parçacıklardan inşa edilmiş matematiksel bir ürüne dönüştürülmüştür- müsaade etmekte olduğunu söylemek daha doğru olacaktır. (Yarı-atomik parçaların hepsi değilse de çoğu sadece belirli problemi çözüyormuş gibi gözükken matematik denklemlerinden ve kocaman laboratuvarlarda "bliplerden" başka bir amaca hizmet etmeyen makinenin ekranında, blipler meydana getirebilmekten başka hiçbir şeye değmez.. Burada bilim tamamen "zihinsel tecrübeler"in (ve şimdi bilgisayarla hesaplanmış taklitler de) iddia edilmiş sonuçlarını eşitleme noktasındaki gözlemi, bu maddi deneyimler ile hesaba katmamaktadır. Hissettiğimiz somut dünya hiçbir şeydir. Veri, bitler, parçalar dünyası her şeydir—gerçekliktir.

Biyoteknoloji evrenin bu sibernetik bakışına mükemmel derecede uyar. Genetik bilimi, atomik ve yarı-atomik fiziğin evrene yaptığını -birbiriyle değiştirilebilir veriler, bitler bilgilerine parçalamıştır- yaşama yapmaktadır. Ve sadece yeni tıp ilimleri gibi, deneyimlediğimiz maddi evren parçacıkların birbirine tesir etmesi için vasıtalarından başka önemli olarak devam etmemektedir, öyleyse genetik bakış açısında, bireysel canlı varlıkların ve çevreleri ile ilişkileri kendilerinde önemli değildir. Onlar ancak yaşamın özü olarak gözükmeye; bireyselliği, canlılığı, özgür ilişkileri ve uygunluğunu(ahengini) zayıflatmaya erişen genetik bilgi için araçlardır.

Gerçekte, bu bakış açısının yaptığı hayatı dijitalize etmektir. Varlığımız artık bedenimiz, aklımız, arzularımız, tutkularımız, faaliyetlerimiz, seçimlerimiz ve dünyanın bir başından öbür başına eşsiz bir dans içersindeki ilişkilerimizden oluşmamaktadır, fakat aksine uzmanlar tarafından el ile işlenerek ayarlanabilme potansiyeline sahip birbiriyle yer değiştirebilen biyo-bitlerin bir serisi olarak var olmaktadır.

Bu görüş için sosyal çevre zaten DNA'nın keşfinin bilgi bitleri için tayin edilmiş maddeleri vermesinden önce başlamıştı. Kapitalist gelişim, özellikle 20. yy.ın son yarısında, vatandaş (evvelce ulus-devlet aygıtının bir parçası) üretici-tüketiciye çevirdi, temel olarak diğerleri ile birbiriyle değişebilme, sosyal düzenin bakış noktasını düzenler. Bireyin bütünlüğü hala şiddetle sosyal makinenin ihtiyaçlarına hizmet etmenin altını kazmaktadır. Öyleyse bireyi diğer canlı aletlerin parçaları ile değişebilen genetik parçaların toplamından başka hiçbir şey olmaya çevirmek için büyük bir adım mıdır?

Önceki modern bilim insanları esasen dindar Hristiyanlardı. Evrenin makinesini hayal ettiklerinde, tanrı tarafından kendinin ötesinde bir amaç ile yaratılmış bir makine görürlerdi. Bilim insanları çoktan beri yüksek amacın ötesindeki anlayışı terk etmişlerdir. Sibernetik evren, bilgi bitlerinin akışını sürdürmek için kendini sürdürmekten başka hiçbir amaca hizmet etmez. Pratik sosyal seviyede bunun geldiği anlam, her bir ve bütün varlıkların şimdiki sosyal düzeni sürdürmesinin tek amacı için var olurlar. Her birey bu amaç için bir araçtır, ve bu araçlar bu toplumun devam etmesine izin veren bilgi akışının -kar diyebiliriz- sürdürülmesi için gerekli olarak ayarlanabilmektedir

Elbette, bununla beraber alçaltılmış, bireyler hala var olmaktadır. Biyoteknolojinin destekçileri bizi onun faydalarına ikna etmeye zorlanmaktadırlar. Eğer dünya açlığı ile savaşmak için araç olarak biyoteknoloji fikri genetik materyallerin patentleşmesi ve terminatör teknoloji gibi çoğu korkunçluğa rağmen bütün tutarlılığını kaybetmiş olsaydı, ilaç bölgesinde, biyoteknoloji daha fazla iyi kalpli yüzler sunmak için düzenlenirdi. Kanseri, alkolizm, şizofreni, uyuşturucu bağımlılığı ve diğer hastalıkların artan sayıları, düzensizlikler ve davranışların kökeninin genetik hipotezleri çoğunun varsayı olarak temellendiği, bu hemen hemen varolmayan şeyler için gerçek delillerin gerçeğine rağmen sıradan basma kalıp olarak kabul edilmişlerdir. Medya propagandası henüz çalışmaktadır, bilginin bitlerinin idaresinin başından sonuna kadar daha dikkatle işlemek için yapılabilen sibernetik makine olarak davranılması için gönüllülük, biyoteknolojinin iyi medikal kullanımlarının çoğunun kabulü için gönüllülük üretiyor.

Biyoteknolojinin potansiyel korkunçlukları -genetik kirlilik, genetik olarak geliştirilmiş organizmaların doğaya kaçması, klonlamanın totaliter kullanımı- sadece bu teknolojik sistemin düzeni için, onun kötü kullanımını önlemek için gereklidir. Fakat eğer bilginin bitlerinin akışı için mekanizmalardaki bireysel yaşayan varlıkların tenzili olarak sorduğumuz bu teknolojinin ardındaki asli ideoloji ise, o zaman reform yararsız hale gelir. Eğer bireyin değerini, yaşamın güzelliğini, evrenin mucizesini kurtaracaksa, bu teknoloji ve onu üreten sosyal sistemi yok etmek için eylemeliyiz. Ve biyoteknolojinin basit olarak başlangıcından beri tekno-endüstriyel sistemin -ve evcilleştirmenin içinde- tabiatında bulunan bu alçaltıcı ideolojinin sonuncu, son derece sofistike uyarlaması olduğunu unutamayız. Yaşamları safi beka olmayan, harikası, güzelliği, tutkusu ve neşesi var oluşun özü olan, her yaşayan canlının eşsizliği özgür ilişkilerin dünyası için temel olan bizler için, görev çok büyük: sevdiklerimiz ile ilişkide eşsiz ve hayret verici varlıklar olarak bizim ve kendimizin her gün yeniden yaratılışı üzerine zorla yüklenen dijitalize var oluşun yok edilmesi.

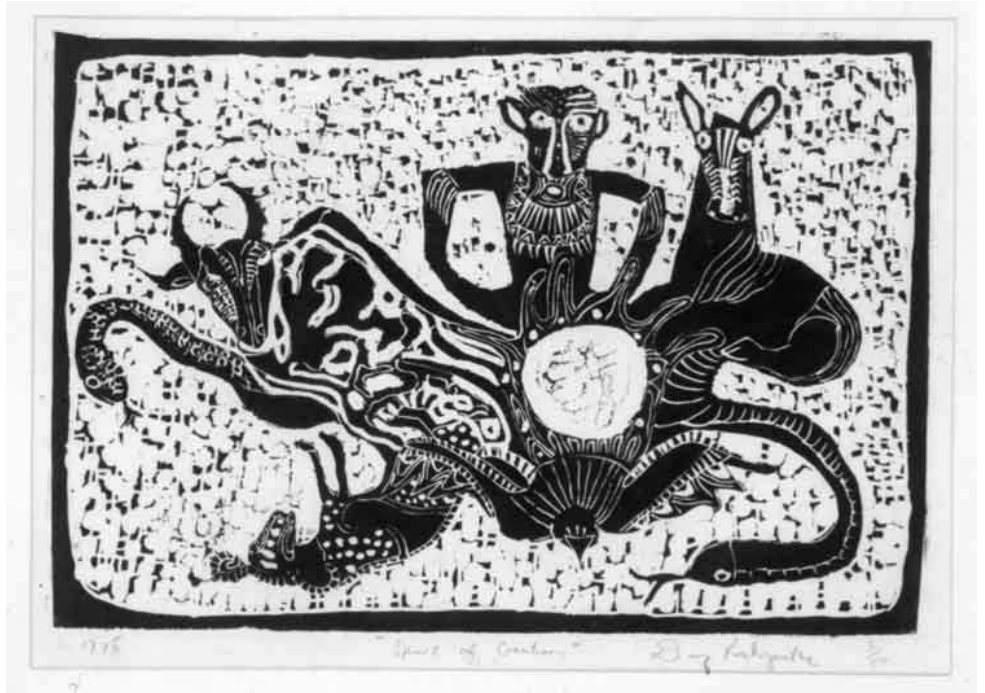
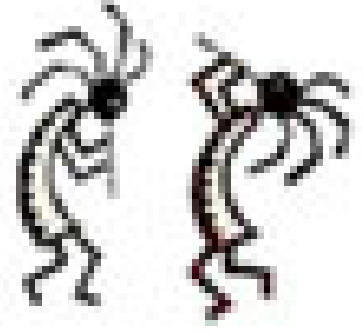
Uygarlık vs. İlkellik

Bugünün kanlı dünyasının acı veren açıklamasıyla, Paleolitik toplumlara yaptıkları cehaletin, sefaletin, açlığın ve kanlı yaşamın hakim olduğu bir yaşam suçlamaları yanlıştır.

Toplayıcı-avcılar besinlerini doğrudan doğadan ilişkide bulundukları hayvanlardan ya da bitki kökü, meyve vs. den elde etmektedirler. Ve tarım gibi beslenmek için hem çevresel etkilere hem de diğer insanlara muhtaç olduğu bir işlemi gerçekleştirmeyip, sürekli olarak kamp alanlarını değiştirirler, ancak bu kıtlıktan değil, doğanın sunduğu zengin ikramdan yararlanmak amaçlıdır. Afrika'da yaşayan !Kung'lardan birinin Richard Lee'ye "Dünyada bu kadar çok mongongo fıstığı varken neden toprağı ekelim!" demesi bunun güzel bir örneğidir. Yine Richard Lee'nin aktardığı üzere, "!Kungların çalışma süreleri konusundaki ölçümleri yaparken, Kalahari Çölünün o bölgesinde üç yıldır şiddetli kuraklık hüküm sürüyordu ve zaman kurak mevsimdi. Komşu Botswana'da, çiftçilik ve hayvancılıkla uğraşan nüfusu 500bin dolayındaki Bantuların üçte birinden çoğu o kadar zor durumdaydı ki, Birleşmiş Milletler Dünya Gıda Programı onları açlıktan kurtarmak için bir yardım kampanyası başlatmak zorunda kalmıştı. Bu arada !Kunglar ise, çok az çaba harcayarak, toprağın doğal ürünleriyle sağlıklarını çok iyi koruyabiliyorlardı.

Tarım, yani yiyeceğin üretilmesi; doğadan kopuşu, toprağın kontrolü ve yabancılaştırmanın şekilleşmiş halidir. Yiyecek üretimi insana bir külfet getirmiştir. Günümüzde hala varlıklarını sürdüren birkaç toplayıcı-avcı grup, tarımın henüz ele geçiremediği Inuit'in karlı bölgeleri ya da Avustralya Aborjinlerinin yaşadığı çöller gibi, dünyanın ekonomik açıdan en az ilgi çeken bölgelerinde yaşamaktadır. Çiftçilik gibi tatsız bir işi reddeden Tanzanya'daki Hazdalar, Filipinlerdeki Tassadaylar, Botswana'daki !Kunglar ya da - Richard Lee'ye göre, yanı başındaki çiftçiler açlıktan kırılırken, birkaç yıllık kuraklığı kolayca atlatan - Kalahari Çölündeki !Kung Sanları zamanlarının çoğunu, oyunlarla, sohbetle ve dinlenmekle geçirecek kadar boş zaman sahiptir. Tarım toplumlarında ise, sürekli, monoton, ağır bir çalışma vardır. Uygar toplumlarda çalışmaya tapınası bir değer olarak bakılmaktadır. Tıpkı, dinsel bir ritüel gibi insanlar günde 8 saat bu ibadeti gerçekleştirmekteler. Yaşamsal olarak gerekli ve gereksiz tüm ihtiyaçlarını - genelde kendileri üretmezler- , bir şeyler üreterek elde ettikleri gelirle sağlarlar. Bugün çalışan bir işçi 1 saatte ürettiği malı, 200 yıl önce 8 saatte üretmekteydi. Tarımla başlayan üretici çalışma, son sürat devam etmekte.

Yine toplayıcı-avcı yaşam tarzındaki avcılık, uygarlığın bir değeri olan evcilleştirme ile belirgin şekilde farklılık içerir. Bağımsız, özgür ve hatta eşit bir varlık olarak değerlendirilen avlanmış hayvan ile avcı arasındaki ilişki, bir çiftçi ya da çoban ile üzerinde mutlak bir denetim sağlanmış olan taşınabilir varlıklar

arasındaki ilişkiden açıkça farklıdır. Hayvanların evcilleştirilmesi ile birlikte doğal seleksiyon bozulmakta ve daraltılarak yapay bir düzeyde taşınan organik dünya, kontrol edilebilir bir tarzda yeniden oluşturulmaktadır. Bitkiler gibi hayvanlarda işlenecek birer nesneye dönüştürülmüştür. Özgürlük durumundan, birer aciz asalak durumuna getirilen bu hayvanlar, hayatta kalabilmek için tamamen insana muhtaç hale gelmişlerdir. Özgürlüğe inanan insanlar olarak bizler, bu karşılaştırmadan daha özgür olan ilişki biçimini seçeceğimiz açıktır.

Toprağın kontrolü ve mülkleştirilmesi tarımla birlikte oluşmuştur. Rousseau'ya göre, bölünmüş toplum, ilk defa küçük bir toprak parçasını ekerek, bu toprak benimdir diyen ve başkalarını kendisine inandıran kişinin eylemiyle çıkmıştır. Amerika'nın kolonileştirilmesinden sonra, hayatta kalmayı başaran yerliler şöyle soruyordu: "Toprağı satmak? Neden havayı, bulutları ve o büyük denizi değil de toprağı satmak?" Tarım, malı ve mülkü yaratıp, yüceltmektedir. İlk insanlar, farklı grupların toplayıcılık veya avcılık yaparken bölgeleri paylaşamamaları yüzünden birbirleriyle savaşmamışlardır. En azından toprak mücadelesi, etnografik literatür içinde yer almamaktadır; kaldı ki kaynakların çok daha bol olduğu ve henüz uygarlıkla ilişkisinin kurulmadığı tarih öncesinde, böyle mücadelelerin cereyan etmiş olması ihtimali çok daha düşüktür. Toplayıcı-avcı topluluklarda mülkiyet anlayışı olmadığı gibi, bu insanlara atılan sürekli çatışma, insan öldürme suçlaması yalnızca çağdaş toplumumuzun değerleridir. Günümüz, avcı-toplayıcıları ile tarımla geçinen toplulukları karşılaştırdığımızda bu fark belirgin olarak ortaya çıkar, keza Paleolitik sanatta insanın insanı öldürdüğü herhangi bir temsile rastlanmazken, insanlar arasındaki çatışmayı betimleme saplantısı Neolitik dönemle birlikte gelişmiş ve savaş sahneleri yaygınlaşmaya başlamıştır. Örneğin Turnbull tarafından incelenen Mbuti pigmeleri türünden çiftçi olmayan grupların, hayvanları saldırgan olmayan bir ruhla, hatta bir tür mahcubiyetle öldürdüklerini göstermektedir. Oysa herhangi bir uygarlığın veya devletin oluşumu ile savaş arasında vazgeçilmez bir ilişki bulunmaktadır.

Erkekler tarafından kadınlara dayatılan şiddet de tarımla birlikte ortaya çıkmış ve kadınları birer ağır yük hayvanına ve çocuk bakıcısına dönüştürmüştür. Tarım öncesi toplayıcı yaşamdaki eşitlik, erkeklere olduğu kadar kadınlara da eksiksiz bir şekilde uygulanmıştır, bunu sağlayan şey, görevlerin özerk olması ve kararların, bu kararları hayata geçirecek kişiler tarafından verilmesi olgusudur. Üretimin olmadığı ve çocuk emeğini gerektiren zararlı otların yolunması türünden tatsız işlerin bulunmadığı bir dönemde, kadınlar ağır gündelik işler altında iki büküm olmadıkları gibi, sürekli olarak çocuk doğuran bir varlık olarak da değerlendirilmemişlerdi (Eleanor Leacock). Ayrıca, Rosalind Miles'in belirttiği gibi, erkekler, kadınların emeğine hükmedip faydalanmadıkları gibi "kadınların bedenini, çocukları ya çok az kontrol ediyorlar ya da hiç etmiyorlar; bekareti ve iffeti fetişleştirmiyor, kadınların cinsel ayrıklığı olması gerektiği talebinde bulunmuyorlardı." Zubeeda Banu Quraishy 'de Afrika'dan bir örnek gösteriyor "Mbuti toplumsal cinsiyet ilişkilerinin ayırt edici özelliği uyum ve dayanışmaydı."

Vahşi hayvanların et üreten birer makineye dönüştürülmesiyle birlikte, "toprağı işleme düşüncesi, insanlara dayatılan bir erdem haline geldi, bunun anlamı, evcilleştirme ve sömürü doğrultusunda, insanların kendi doğasındaki özgürlükten koparılmasıdır. Bakunin'nin "Savanaların ve bozkırların özgür insanı nasıl olurda toprağı ekmeye başlasın?" sorusuna cevabı baskı ve zorla olmuştur. Özgür insanın baskı ve zora dayalı kurduğu ilk uygarlık olan Sümerler tarafından kurulan ilk şehirlerin başlıca niteliği, bu şehirlerin gelişkin bir örgütlenmeyi ve görev dağılımını içeren

fabrikalara sahip olmasıdır (Rice). Uygarlık bu noktadan sonra, insan emeğine dayalı kitlesel yiyecek üretimini, binaları, savaşları ve otoriteyi temsil etmektedir. Yiyecek üretimi özü

itibariyle siyasal tahakküm için gizli bir gönüllülüğü içerir. Uygarlaştırıcı kültür başından beri bu tahakkümün propaganda aygıtı olmuştur.

Tarım aynı zamanda hızlı bir çevresel yıkım potansiyelini de beraberinde getirmiştir. Doğa üzerinde kurulan tahakküm, uygarlığın ortaya çıktığı yemyeşil alanları kısa sürede çorak ve cansız kılmıştır. Geviş getiren hayvanların evcilleştirilen ilk iki türü olan keçiler ve koyunlar için açılan otlaklar, Yunanistan, Lübnan ve Kuzey Afrika'nın çıplak hale getirilmesinde ve Roma ile Mezopotamya imparatorluklarının çölleşmesindeki başlıca faktördür.

Toplayıcı halkların beslenme rejimi çiftçilerin beslenme rejiminden çok daha sağlıklıdır. Üretim, sınırlı sayıda yiyeceğe dayanan daha küçük bir beslenme rejimi sağlar, çeşitli olumsuz koşullar ve iklimin beklenmeye hareketlerinden dolayı daha az güvenilirdir ve harcanan insan emeği bağlamında çok daha pahalıdır (Farb). Beslenme bozuklukları ve dejenaratif hastalıklar genel olarak evcilleşme ve tarımla birlikte ortaya çıkmıştır. Kanser, kalp damarlarının tıkanması, kansızlık, diş hastalıkları ve ruhsal bozukluklar, tarımın musibetlerinden yalnızca bir kaçıdır; ayrıca eskiden kadınlar doğum esnasında fazlaca zorlanmadıkları gibi, ya hiç acı duymamışlar ya da çok az duymuşlardır. Yiyecek üretmeyen insanlar 1500'ü aşkın yabancı bitki türü ile beslenirken, uygarlıklar, yalnızca altı bitki türünden biri veya bir kaçıyla beslenmiştir; bunlar buğday, arpa, darı, pirinç, mısır ve patatestir. Yenilebilen bitki türü sayısı hızla azalırken, dünya nüfusunun geçimi artık yalnızca 20 bitki türüne bağımlı hale gelmiştir. Doğal bitkilerin yerine suni melezleri geçirilmiş, bu bitkilerin genetik çeşitliliği giderek azalmıştır.

Teknolojinin, tarımdaki hedefi biyosferin doğal dengesini bozan tamamen yapaylaşmış bir çevre, yani topyekün kontroldür. Yiyecek üretimi arttıkça, bu yiyeceklerin sağlamlılığı hızla azalmaktadır. Ve bir zamanlar yiyecek üretimi için kontrol altına alınan topraklarda, adeta açlığa zemin hazırlarcasına, bugün kahve, tütün, alkol hububatı, esrar ve diğer uyuşturucular zihinlerin kontrolü için üretilmektedir. İşleme, depolama, ulaştırma ihtiyaçları besinlerin tatsız ve yavan hale gelmesinde önemli rol oynamaktadır. Teknoloji ise bu tatsızlık sorununu, kimyasal tatlandırıcılar ile halletmeye çalışmaktadır.

Fizyolog Jored Diamon tarımın başlangıcını etkisinden hiçbir zaman kurtulamadığımız bir felaket olarak tanımlamıştır. Gerçekten de tarım her bakımdan bir felaket olmuştur ve öyle olmaya da devam etmektedir; bugün canımıza kasteden yabancılaştırmanın tüm maddi ve manevi kültürünü yaratan şey, bu felaketin kendisidir. İşte bu yüzden, tarım tasfiye edilmediği sürece özgürleşmek mümkün değildir.

Kontrol altına almanın, hükmetmenin, işbölümünün, uzmanlaşmanın, yabancılaştırmanın olmadığı bu anarşi durumu uygarlık varolduğu sürece yaşanamaz. Sorunun sadece devlet ya da kapitalizm olmadığını anlamak için, tahakküm ilişkilerinin her türlüünü sorgulamak yeterlidir.

Unutmadan, Florida'daki Kızılderili babalarının ölmeden önce kendi ailelerindeki beşinci kuşağı gördüklerini anlatan 16. yy İspanyol canlı tanıklara rağmen, uzun süre, ilkel insanların 30-40 lı yaşlarda öldüklerine inanılmıştı, ancak günümüzdeki araştırmalar (özellikle Robson ve Boyden), toplayıcı-avcılarının, yaralanma ve şiddetli enfeksiyon dışında, çoğu zaman uygar insanlardan daha fazla yaşadıklarını keşfetmişlerdir. Ki yine de, oyunla, boş zamanla, özgürce geçen bir 30-40 sene, 7 yaşından başlayıp 20'li yaşlarda biten okul dönemi ve hemen peşinden başlayan ve 60'lı yaşlarda emeklilikle biten ancak yine de devam eden çalışma döneminden oluşan uygar insanın 70 yılından daha seçilesidir.

John Zerzan "Gelecekteki İlkel" ve Richard Leakley "Göl İnsanları" kitaplarından derlenerek yazılmıştır.

Do or Die 'ın 9. sayısından bir makale. Bu yazı, derginin 63-68. sayfalarında yer almaktadır.

Eylem Mevkileri!

Doğrudan Eylemi Planlama

Bu makale, bir eylemin planlanması üzerine düşünülmesi gereken bazı şeyleri açıklamaktadır. Bu kitlesel sokak gösterileri yerine daha küçük uyum gruplarının eylemleri için yazılmıştır. Bunun sıkı bir şekilde takip edilmesi gereken etraflı bir rehber olması niyetinde değiliz, fakat daha çokbir eylemin başarılı bir şekilde gerçekleşmesi için gerekli olan şeylerin sınıflandırması niyetindeyiz. Hatırlayın, öğretilebilir becerilerde ve çok yönlü işlerde, burada bahsedilen bir çok fikir yıkıcı etkinliğin diğer alanlarında kullanılabilir. Eko-banka soygunları da mı?

- Eylem öncesi
- Eylem esnası
- Eylem sonrası
- RECCES/eylemler için kontrol listesi
- Güvenlik
- Tutuklandığınızda ne yapmalısınız?

Eylem Öncesi

Amaçlar ve Etkinlik

Bir eylemi başarmak için ne istersiniz? Bu eğitim ve ajitasyon, ekonomik hasar, fiziksel zarar, mücadele içinde olan diğerleriyle dayanışma veya bunların ve diğer hepsinin elementleri olabilir. Önceliğinizin ne olduğunu belirlemek en iyisidir. Bu amaçlarınızı başarmanız için gerekli olan etkinliği saptamanıza yardımcı olur.

Pankart asmayı, GM mahsullerini çöpe atma, makine sabotajı, ofis veya yer işgali, broşür dağıtma, propaganda üretimi veya başka bir şeye tamamen karar verebilirsiniz.

Hedef

Önceden kafanızda bir hedefiniz olmalı. Eğer öyleyse, karar verdiğiniz etkinlikle istediğiniz amaçlarınızı başarmanın mümkün olup olmadığı üzerinde düşünün.

Amaçlarınız konusunda bir fikriniz olduğu zaman, etkinlik ve hedef konusunda bir taslak planınız var demektir. Neyi başarmak istediğinizi siz biliyorsunuz, ve bunu belirli bir hedef üzerinde belirli tipte bir eylem yoluyla yapacaksınız.

Bunu yaptığınızda, eylem için ilk keşfi gerçekleştirin.

Temel Eylem

Eylem gece yapılıyor olsa bile, ilk keşfi gün ışığında yapmanız daha iyidir. Bunu 'büyük bilgi' olarak toplantıda kullanın. Hedefin ve çevredeki bölgenin haritalarını, fotoğraflarını ve planlarını elde edin. İnsanların muhtemel görev noktaları, kaçış rotası gibi hedeften çıkış ve giriş için bakın. Ayrıca şoför için hedeften uzakta park noktası, veya eylem gerçekleşirken sürülecek dairesel bir rota için bakın.

Ana Plan

İlk keşiften sonra, eylem arkadaşlarınızla güvenli bir yere oturun ve esas plan üzerine çalışın. Bu hedefin CCTV'si olmayan, paraşütlerle atlama veya park etme noktası, hedefe giriş noktaları, çıkış noktaları ve kaçış rotalarını içermelidir.

Eylemin ne zaman, gündüz veya gece hangi saatte gerçekleştirileceğine, kabaca her bir kısmının ne kadar süreceğine ve kaç kişiye ihtiyaç olduğuna (inme noktasına ulaşma, hedefe atlama noktası, eylemi gerçekleştirme, yeniden gruplaşma, seçilen noktaya geri dönme ve uzaklaşma) karar verilmelidir.. Plan, aracın nereye park edileceği ve alınacağını ve oralara olası rotaları da içermelidir.

Plan, iletişimleri de gerektirmektedir. Bu eylem üzerine kimin kiminle ve nasıl iletişime geçmeye ihtiyaç duyabileceğini kapsamalıdır. Bu sürücüler ve onların bıraktıkları insanlar, gözcüler ve eylemdeki insanlar veya bir radyo tarayıcı monitörü ve diğerleri arasında olabilir.

İkincil Eylem

Şayet eylem akşam gerçekleşecekse, bu bölgeye karanlıkta kendinizi kolaylıkla alıştırmak için bu ikinci keşfi gece yapın. Her iki keşfi aynı gün içerisinde yapmanız mümkündür ve daha sonra eylemi planlamak için zamanınız olacaktır.

Bu ikinci keşifte hedefe daha derinlikli olarak bakın. Her hangi bir güvenlik sistemine özel ilgi gösterin. Eylemin farklı evrelerindeki zamana da. Bu işi bitirmek için hangi aletlere ihtiyacınız olduğu ve bunları sonradan ne yapacağınız üzerinde düşünün. Giriş ve kaçış rotalarını ve ayrıca eylem esnasında aracınızı park edeceğiniz ve süreceğinizin yönlerini daha detaylı olarak inceleyin. Onların tamamen CCTV'siz olmaları gerekiyor ve polisler, yol çalışmaları veya diğer insanların park etmesi gibi önceden belirlenemeyen durumlarda alternatifleriniz olması gerekiyor.

Arabadan inme ve arabaya binme noktalarının binalardan ve ışıklardan uzak olmasına ve bir taşıtın etrafından dönebilmek için yerinizin olmasına özen gösterin. Şayet binme noktanız hedeften epey uzaksa, yeniden toplanmak için hedefin yakınında bir nokta belirleyin ve olay yerinden birlikte ayrılın.

Hangi iletişim aygıtlarını kullanacağınıza karar verin ve bölgede çalışıp çalışmayacağını test edin. Kıyafetlerinizde delil taşıma olasılığını düşünün ve kıyafet ve kaçış yönlerindeki yerlere aletleri düşürmek için bakın. Eylem kötüye giderse ve herkesin dağılması gerekiyorsa insanların buluşabilecekleri olası toplanma noktaları (belki de bir mil veya daha fazla uzaklıkta) belirleyin.

Detaylı Eylem Planı

Bu plan, temel planı eylemi gerçekleştirmek için gerekli olan bilginin tamamıyla doldurmak gerekiyor. Bu insanların eyleme gitmek için buluştukları noktadan sonunda dağılmalarına doğru gitmelidir. Bu hangi rotaların kullanılması, eylemin her evresinde neyin gerçekleşeceği, kimin kiminle iletişim halinde

olacağı, hangi araç ve donanımın gerektiği, taşıtlara ne olacağı, hangi rollere girileceği, sürücü, dümenci, noktacı gibi doğru zamanlamaları içermelidir.

Plan, yeniden toplanma noktaları gibi suçlama delillerini düşürmek için yerleri de teşhis etmelidir. Mümkünse bir aciliyet durumunda aranabilecek eylem bölgesinden uzakta bulunan güvenilir bir kişiyi aramayı deneyin ve saptayın. Telefon ederseniz ve kaybolmuşsanız ellerinde bölgenin detaylı bir haritası olması yardımcı olabilir. Telefon hattı yerine güvenilir bir telsiz kullanın.

Yedek Planlar

Yedek planlar esas eylem planıyla aynı biçimde yürütülmelidir. Yedek planlar seçilen hedefe veya bütünüyle yeni hedeflere karşı gerçekleştirmek için alternatif eylemler olabilir.

Dikkatler ilk planın vazgeçilmiş olacağı ve yedek plana yeniden dönmek için verilen kararın nasıl verilmiş olabileceğinin ve diğerleriyle nasıl iletişim kurulmuş olacağının koşullarına verilmelidir.

Planların Uygulanması

Eğer mümkünse eyleme giden herkes plandan tartışılırken buna karışmış olmalıdır ve gerekli olan herhangi değişiklikleri yaparken. Rol tanımlamaları hazırlanmış olmalıdır, böylece herkes kimin ne yaptığını bilir. Kararlar neyin alınacağı ("RECCES/Eylemler İçin Kontrol Listesi" bölümüne bakın) konusunda yapılmalıdır ve farklı maddeleri kimin elde edeceği ve eylem için buluşma noktasına getireceği tespit edilmiş olmalıdır. Herkes, eylemde kullanılan her hangi cep telefonu veya radyo kanallarını bildiğinden emin olmalıdır. Bu, grubun kullanması gerekecek her hangi yeni hünerleri tanımlamanın ve eylemin ortasından daha ziyade "tarafsız" ortamda yapmayı kararlaştırmanın noktasıdır.

Son olarak, insanlar eylemde kendilerini nasıl organize edeceklerini tartışmış olmaları gerekir. Kafadarlar olarak çiftlere ayrılabilir veya ufak gruplara bölünebilirsiniz. Bunu yapmak birinin diğerinin arkasından bakmasından daha kolaydır, hızlı hareket eder ve kayıp biri varsa bilirsiniz. Eğer tutuklanma olursa herkesin kullanacağı isimleri ve adresleri bildiğinden emin olun.

Eylem

Eylem için buluşma noktasına gitmeden önce, nelere ihtiyacın olacağının listesini içinden geçir ve hepsini elde etmek için kendine zaman ver. Buluşmak için tam zamanında ol böylelikle insanlar şüpheli olarak etrafta dolanmazlar. Birinin evinde veya şehrin ortasında buluşmaktan daha ziyade tarafsız bir yerde buluşmak en iyisi olabilir.

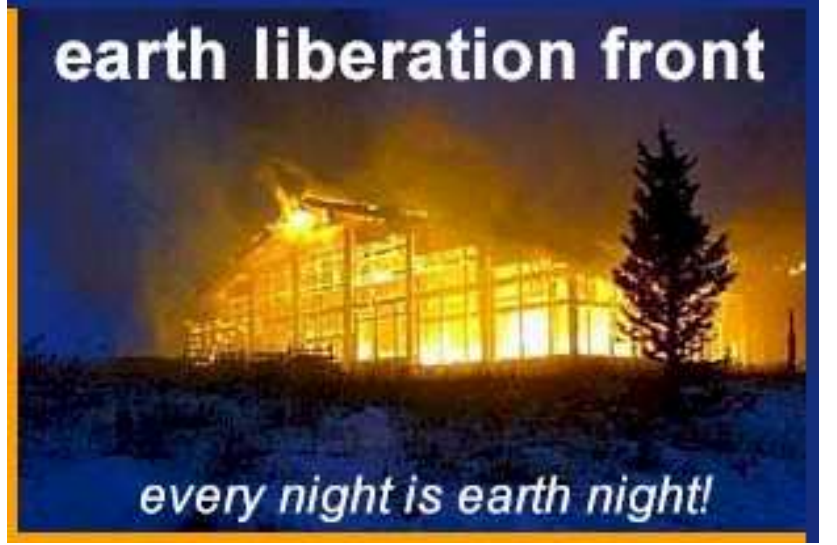
Bir kere eylem için yoldayken, herkesin ne yapıyor olduğu hakkında net olduğundan emin olun. Gerçekten durmak zorunda değilseniz, yolda durmamayı deneyin, ve eğer durmanız gerekirse çoğu petrol istasyonunda ve şehir merkezlerinde CCTV olduğunu hatırlayın. Her şey

yolunda giderse, gidilecek yere olaysız ulaşacaksınız. Bütün sahte kıyafetlerinizi - başlıklar, maskeler, eldivenler gibi - son anda giyin, eğer polislerce durdurulursanız normal gözükme iyidir.

Eğer eylem gece ise, arabadan inmeden önce 20 dakika kadar el feneri veya araba ışığı kullanmamak en iyisidir. Bu gözlerinizin karanlığa alışmasını sağlar.

Bir kere eylem başlarsa ne yaptığını odaklanmış olmaya çalış, fakat diğerlerinin nerede olduğunu ve etrafında neler döndüğünün farkında ol. Kararlaştırdığınız haberleşme planlarını takip etmek önemlidir, örneğin, kulak menziline olduğunuzdan emin olun/eğer mesaj vermeniz gerekirse diğer herkesin görüşü içerisinde olduğunuzdan emin olun/ herkesin orada olduğunu kontrol edin. Herkesin önceden ayarlanmış bir saati olmalıdır, böylece eylem için belirtilmiş bitirme zamanında insanlar grubu yeniden oluşturmayı ve ayrılmak için hazır olmalarını bilir. Eğer bitirme zamanı yoksa, belki de kolayca tanımlanabilir bir sinyal olabilir.

Yeniden toplanma noktasında birleşin ve herkesin orada ve tamam olduğunu kontrol edin. Bu, eğer eylemden önce herkes kafadarlar olarak gruplara ayrılmışlarsa yapmak için daha kolaydır ve daha sonra birlikte dikilin ve her birbirinizin gözü birbirinizin üzerinde olsun. Eğer insanlar kayıpsa, onlara ne olduğunu bulmaya çalışın. Eylemin tipine ve ne olduğuna bağlı olarak, her hangi bir suçlayıcı delili yok etmek istediğiniz yere işaret olabilir.

Eğer eylem plana uygun gitmezse ve dağılmaya zorlanırsa, kafadarlarınızla veya grubunuzla kalmaya çalışın, hızlı hareket edin ve gittiğiniz yönü aklınızda tutun. Eğer bu geceleyin vuku buluyorsa, kolaylıkla yolunuzu şaşırabilir ve kaybolabilirsiniz, bu yüzden eylemden önce haritaya bir göz atın ve eğer bu olursa hangi yöne ve nereye gidebileceğiniz hakkında bir fikir edinin.

En önemli şey panik yapmamaktır. İnsanların sakın bir kafaya ve yakalanmayacaklarına dair boyun eğmez hırsa sahip olarak çoğu kötü durumdan kurtulduklarını hatırlayın.

Eğer mümkünse, önceden kararlaştırılmış buluşma noktasına gidin. Eğer böyle bir seçenek yoksa, yapabildiğiniz kadar çabuk bir şekilde alanın dışına çıkın, ve güvenli olan en kısa sürede acil durum telefonunu çaldırın, böylelikle insanlar iyi olduğunuzu bilirler.

Eylem Sonrası

Bilgi Alma

Planlamanın ve uygulamanın nasıl gittiğini tartışmak için eylemde olan herkesin olduğu bir buluşma ayarlamaya çalışın. Neyin kötü ve iyi olduğunu düşünün ve bir sonraki eylem için dersler alın. Hafızalar donuklaşmadan ve önemli detaylar unutulmadan önce, ilk bir kaç günden sonra yapılması en iyisidir.

Karşılıklı Yardımlaşma

Kendinize ve diğerlerine iyi bakın. Eğer yorgun ve stresliyse insanları eyleme gitmeye zorlamayın. Rahatlamak için zaman verin ve 'mücadele benim hayatımdır' gibi şehitlik rolüne bürünmeyin. Grup içindeki problemleri ve güç ilişkilerine hitap edin. Uzun dönemde bir veya bir kaç kişinin sahip olduğu becerileri öğrenmek için çaba gösterin. Bu onların gereksiz baskılar altına girmelerini engeller ve sorumluluğun dengesini kesinleştirir.

Güvenlik

Güvenliğinizin gevşemesine müsaade etmeyin çünkü eylem geçmişte kalmıştır. Polislerin bizden daha fazla hafızaları vardır ve eğer eyleminiz devlet tarafından ciddi olarak görülürse, bir soruşturma aylar alabilir - hatta yıllar.

Politik Anlayış

Eylemlerinizin taktiksel ve stratejik etkilerini analiz edin. Daha iyi hedefler veya eyleminin daha iyi yolları var mı? Tarihimizi okuyun. Bugünkü ve eski mücadelelerden, hareketlerden ve gruplardan öğrenin.

İletişim

Bazen neler yaptığınızı konusunda diğer insanlarla iletişime geçmek kullanışlı olabilir. SchNEWS, Önce Dünya!(Earth First) Eylem Eklemeleri ve diğer gazetelere eylemi anlatan kısa bir yazı yazılabilir. Diğer medyalara isimsiz basın haberi yayınlamayı göz önünde tutun. Bu amaç için ve bir kere kullanılacak isimsiz web tabanlı email servisiyle bunlar yapılabilir. Eylem hakkında etiketler ve kuşlamalar üretebilir ve etrafa asabilir ve diğer gruplara verebilirsiniz. Eğer eylemden kullanışlı dersler öğrenildiyse, ufak yaprak, tartışma belgesi veya makale yazarak diğer insanların bilmesini sağlayın.

Mücadeleyi Genişletme

Diğer insanların direnişe katılmalarını kolaylaştırın. Eğer kapalı bir hücre/grubunuz varsa, diğer insanlara başka bir grup kurmaları için yardımcı olun. Eğer açık bir grupta çalışıyorsanız, insanların ne yaptığınızı ve nasıl katılabileceklerini öğrenmelerini sağlayın. Bunun, kontak detaylarınızla stantlar açmak ve el ilanları basmak gibi iki yolu vardır. Kendi etkinliğinizle devam edin!.

Sonraki Okumalar

- Eko-savunma! - Maymun Bükme için bir Alan Rehberi - Dave Foreman ve Bill Haywood (Üçüncü Basım, Abzug Press, 1993) ISBN 0-9637751-0-3
- Ozymandias Sabotaj Becerileri El Kitabı Sayı 1 - Anonim tarafından Başlamak (Self Published, First Edition 1995) No ISBN. Web sitesini ziyaret edin: http://cafeunderground.com/Cafesite/Rooms/Ozymandia/sabotage_index.html [<http://www.reachoutpub.com/osh/> adresine bakın]
- Yol Kırma - Yol İnşaatını Bozmak için en iyi Öğütler Road Alert! tarafından yayınlandı (Self Published, Second Edition 1998) No ISBN. Bu web sitesini ziyaret edin: <http://www.eco-action.org/>
- Anonim tarafından Without a Trace'te 'Bir ALF Aktivistiyle Röportaj' (Self Published pamphlet) No ISBN.

EİKL/Eylemler için Kontrol Listesi

Aşağıdakiler keşif veya eyleminiz için gerekli olabilecek malzemelerin kontrol listesidir. Çalışma yöntemi veya görev, şahsi grubunuz için uygun olarak veya biraz değişmiş olarak kullanın. Ümitle, karavanın içinde gerçekleşen şöyle bir yakışık almayan anlardan uzak durmanıza yardımcı olacak : "Pekala, haritayı kim getirdi o zaman?" ve herkes boş boş bakar.vs..

Grup Malzemeleri

- Bir depo dolusu petrol ve anahtar taşıyın
- Taşıt bozulması ve tamir etme detayları!
- Yedek taşıt anahtarları
- Yol haritası
- Eylem bölgesinin detaylı haritası
- Yeni pilleri olan iletişim donanımı
- Acil vakalar için para
- Eylem sonrası delil düzenlemesi için teneke çiziciler
- İlk Yardım Takımı

Buna ilaveten, yaptığınız keşif veya eylem için belirli malzemelere ihtiyacınız olacak. Diğer şeylerin arasında, dürbünler, radyo tarayıcıları, not defteri ve kalem, bayrak, kamera ve GPS almaya değer olabilir. Ayrıca eylemin kendisinde yapacağın görevler için özel herhangi araçlara veya donanımlara ihtiyacın olacak, örneğin sabotaj aletleri, manivela, çubuklar vs. Yedeklerini veya yeni piller gibi donanımları almayı hatırla.

Kişisel Malzemeler

- Yedek kıyafetler ve ayakkabılar
- Su geçirmez ceket ve pantolonlar
- Saat
- Maskeler ve diğer sahte kılıklar
- Eldiven
- Küçük el feneri (kırmızı veya mavi filtresi olanlar en iyisidir)
- Pusula ve bölgenin işaretlenmemiş haritası
- Yiyecek ve su (belki sıcak içecek için termos)
- Petrol ve acil durumlar için para
- Malzemeleri taşımak için çanta

Bütün bunlara ilaveten eyleme giden herkes bütün plan ve plan içindeki rollerinin işe gelir bilgisine sahip olmalıdır.

Güvenlik

Tamamen güvenli eyleme sahip olmak imkansızdır. Ne yaparsan yap, yakalanma riski vardır. Güvenlik yakalanma şansını azaltmak için tedbirler almaktır. İnsanların yakalandıkları bir kaç yol şunlardır:

Fiziksel Delil

Günlükler, planlar, kılavuzlar, kazayla veya bir maksatla eylemde bırakılan madde, bildiriler, bilgisayarlarda depo edilmiş bilgiler ve banka kartlarının kullanımından ve malzeme satın alımı veya kiralamasından kağıt izler. Bunlardan, her zaman nakit para ödeyerek ve eyleme gitmeden önce eylemle ilgili her şeyi yok ederek veya uzaklaştırarak sakının. Eylemlerde izinizin bulunabileceği her hangi bir şey (kimlik kartı veya hafızaya yer etmiş mücevher) almayın. Eğer donanım kiralityorsanız, sahte kimlik kullanmayı dikkate alın. Eğer bilgisayar kullanmanız gerekiyorsa, bütün dosyaları PGP ile şifreleyin.

Adli Delil

Esasen sadece parmak izleri ve DNA, fakat ayrıca alet kullanımını karşılaştırma, toprak örnekleri ve ayak izlerini de içerir. Fener pilleri gibi doğrudan doğruya belli olmayan şeyler üzerindeki izlere dikkat edin. Eylemden önce her şeyin parmak izsiz olduğunu garanti edin ve eldiven ve şapka giyin. Elbiseler ve aletler gibi izi bulunabilir malzemeleri eylemden sonra mümkün olduğunca çabuk elden çıkarın.

Tanıklar

Sizi veya aracınızı, yalnızca eylemde değil, fakat ayrıca yolda iken, veya hatta sadece buluşmak için evden ayrılırken, tanımlayabilecek insanlar. CCTV veya polis videosu/hareketsiz ekiplerden resimleri içerir. Plan buluşmaları, eylem rotası, vs. kameralardan ve meraklı komşulardan sakının. Kendi kılığınızı değiştirin ve ayırt edilmesi olanaksız elbiseler giyin. İnsanlara bilmesine ihtiyacı olmayan şeyleri söylemeyin.

Gözaltı

Telefon kayıtlarını, posta ve email tevkifini, dinleme aygıtlarını ve takip edilmeyi veya aracınıza izleyici yerleştirmeyi içeriyor. Söylediğiniz ve yaptığınızı her şeyin dinleniyor ve izleniyor olduğunu farz edin. Eylemle ilişkili herhangi bir şeyi evinizde, e-mail veya telefon üzerinden konuşmaktan veya aktarmaktan sakının. Eylemlerde sizi takip eden polisler dikkat edin.

FSU - DGC!

Tutuklandığınızda Ne yapmalısınız?

Umarız ki eyleminizde kimse yakalanmayacak. Çoğu durumda yakalanmaktan, planlama, genel hisleri kullanmak, kafadarınızla veya ilgi grubunuzla takılmak ve birbirinize dikkat etmekle sakınabilirsiniz. Eğer işlerin yolunda gitmez, veya şansınız dönerse ve yakalanırsanız ne olur? Önceden alınan bazı tedbirler muhtemel yakalanma durumlarında işe yarayabilir - hatta açıkça suçlu olduğunuz durumlarda bile.

Gitmeden Önce

Şimdi eğer isterseniz kullanacağınız yanlış isim ve adresi düşünme zamanı. Kullanacağınız adresin sahibine bu ismi ve adresi daha önceden söyleyin. Telefonla bir not hatırlamak için yardım eder!

Polisler tarafından göz altına alınmış insanların evlerine ziyaretler sıradanlaşıyor olduğundan polislerin ziyaretinin mümkün olduğu konusunda onları uyarmak iyi bir fikir olabilir. Yaşadığınız yerin etrafına bakın. Polisin görmesini istemediğiniz, haritalar, planlar, sabotaj elkitapları, günlükler, adres defterleri veya ilaçlar vs. var mı?

Tutuklandığınızda

Tutuklanmayı kabul edebilir ve ya kurtulmak için mücadele edebilirsiniz, bunu yapmak için kendi kararınızı kullanın. Çoğu kez kurtulabilirsiniz - özellikle eğer diğerleri kurtulmanız için yardım ederse - fakat eğer yapamazsanız risk, polise saldırı veya tutuklanmaya direnme hükümlerinin eklenmesi olabilir. Eğer kurtulabilirsiniz mümkün olduğu çabuklukta alanı terk edin - daha sonra sizi arayacaklardır!

Eğer en sonunda yakalanırsanız, kullanacağınız ismi bağırın, böylelikle insanlar kimin yakalandığını bilirler. Sizi tutuklayan memurların numaralarını hatırlamaya çalışın. Muhtemelen kelepçelenecek ve en yakın polis merkezine taşınmak için polis aracına konacaksınız. Eğer mümkün olursa bu şansı aletler, eldivenler veya maskeler gibi eylemle bağlantılı herhangi şeylerden kurtulmak için kullanın.

Polis Karakolunda

Polis merkezine ulaştığınız gibi tuvalete gitmeniz gerektiği mazeretini gösterin. Bu şansı suçlayıcı propagandayı tuvalete göndermek ve mahkemeye ait delilleri tamamen yıkamak - belki hatta eğer uygunsa ayakkabıları fırçalamak - için kullanın.

Dava muamelesi için masanın önüne dikilmiş olacaksınız. Bu onlara bir isim (sadece ad ve soyadı) ve adres (ve eğer 21'in altındaysanız doğum tarihi) vermeyi icap ettirir. Eğer 21'in üstündeyse doğum tarihi vermenize gerek yok. Sizi tutuklayan memur neden tutuklandığınızı açıklayacaktır. Taranacaksınız ve üzerinizdekiler çıkarılacak, not edilecek ve onlar için imza atmanız için size sorulacaktır. Her hangi bir şey eklemediklerini kontrol etmek için dikkatlice okuyun ve hemen altını imzalayın.

Neden tutuklandığınızı bilme ve tutuklandığınızı birine bildirme hakkına sahipsiniz. Ayrıca seçtiğiniz davavekiline konuşma hakkına sahipsiniz. Genelde polislerle dostça ilişkilerde olduklarından görevli başsavcıyı kullanmayın. İyi olduğunu bildiğiniz birini kullanın, veya eylem öncesindeki kısa toplantıdan bildiğiniz, görevden alınmış birini.

Muhtemelen seninle ne yapacaklarını tartışırken ve dediğin üzere kim olduğunu kontrol ederlerken - çoğunlukla verdiği adrese seni tanıyıp tanımadıklarını görmek için polis göndererek yapılmakta - saatler harcaman için bir hücreye konacaksınız. Zamanı seninle görüşecekleri zaman kendini hazır etmek için kullan.

Eğer seninle görüşmek için karar verirlerse, genelde seni doğrudan suçlayabilecekleri yeterli kanıtları olmadığından ve görüşmede bir şeyler söyleyeceğini umduklarındandır. Hatta eylemde olduğunu kabul etmek seni suçlu bulmak için yeterlidir. Her şeyi "yorum yok" diye cevapla. Hiç bir zaman, asla başka bir şey söyleme.

Bazen, politik düşünceler ve yakın ilişkiler anketini doldurtmayı veya cevaplatmayı denerler. Yapmayın!

Suçlandığında, kefalete bağlanmalı veya serbest bırakılmalısın. Bir kere suçlandığında polis parmak izi ve DNA örneği almak için hak kazanmıştır, fakat fotoğraflayamaz. Muhtemelen sen bilmeden fotoğrafını çekmeyi deneyeceklerinin farkında ol. Bu bilhassa ilk geldiğinde veya seni herhangi bir şey için hücrenden dışarı çıkardıklarında muhtemeldir. Dikkat et!

Eğer nezarete doktora ihtiyacınız varsa, birini gördüğünüzden ve yaralarınızı kayıt ettiğinden emin olun. Eğer polisler size saldırmışlarsa, temyizde doğruca hastaneye gidin. Serbest kaldığınızda, polislere dava açmak mümkün mü bulmak için başsavcıyla görüşme yapın.

Unutmayın Çocuklar!

- Polislerle muhabbet etmeyin - gayri resmi olsa bile - bu ona bize karşı kullanması için fırsat verir.
- Onlara sadece bir isim ve adres vermeniz gerekiyor.
- Size sordukları diğer bütün soruları "Cevap Yok" diye cevaplayın.
- Bir ifade vermeyin veya bir yere imza atmayın- sahiplik listeleriniz dışında.

Kimse Konuşmuyor VE Herkes Yürüyor!

Do or Die DTP/web takımı: doordtp@yahoo.co.uk

Dünya Özgürlük Mahkumları
Destek Ağı / Türkiye

Edp_TR@hotmail.com

Luddit'lerden Dersler

KIRKPATRICK SALE

Teknolojiler asla nötr değildir, ve bazıları ızdırıp vericidir.

Endüstriyelizm her zaman felaket cinsinden bir süreçtir, geçmişini yok eden, şimdiki bulandıran, geleceği belirsiz yapan.

"Sadece doğaya çiraklık hizmetinde bulunan insan makineler ile emniyet edilmiş olabilir."

Ulus-devlet, birlikte çalışarak endüstriyelizm ile birbirini saran, amacına ve savunmasına her zaman erişecek, isyanı boş ve reformu faydasız yapıyor.

Fakat endüstriyel sisteme direniş, ahlaki prensiplerin bazı kavramaları üzerinde temellenmiş ve bazı duyu, düşüncelerinde köklenmiş ahlaki değişiklik, sadece mümkün değil fakat gereklidir.

Politik olarak, endüstriyelizme direniş endüstriyel toplumun yaşama kabiliyetini genel bilinç içinde zorlamalı ve tartışmalıdır.

- Bu makine ne maksada hizmet ediyor?
- Bu çözüme ihtiyacı olan büyüklüğe hangi problem yaraşmaktadır?
- Bu icat hiçbir şey, fakat , Thoreau'nun ıslah edilmiş araçlardan ıslah olmayan sona koyduğu gibi mi?
- Kazananlar kimler?
- Kaybedenler kimler?
- Bu icat gücü yoğunlaştıracak veya yayacak mı, kişisel değeri himaye edecek veya hayal kırıklığına mı uğratacak?
- Serbest toplum onu karşılayabilir mi?
- Biyosfer ?

Felsefi olarak, endüstriyelizme karşı direniş çözümlemede gömülmüş olmalıdır. -bir ideoloji, muhtemelen - ahlakça şekil verilmiş, dikkatle ifade edilmiş ve yaygın olarak paylaşılmıştır.

- İnsanmerkezcilik, tüm canlı türler ve sistemler ile insanın spiritual tanımlanması ve biyomerkezciliğin prensibiyle karşılaştırılmalıdır.
- Küreselleşme, küçük toplulukların ve ahenkli biyo-bölgenin müsaadesi ile karşılaştırılmalıdır.
- Endüstriyel kapitalizm, dünyayla uyum üzerine inşa edilmiş ekolojik ve sürdürülebilir ekonomi ile karşılaştırılmalıdır.

MAKİNE DÜŞMANDIR !!!
ONU PARÇALAYIN !!!

Biyomerkezcilik & Kontinuum:

(VE EKOSAVUNMA'NIN ARKASINDAKİ FELSEFE)

Ayrıca : "Yeni Bir Din için Çağrı "- (yazar isimsiz)

İnsan türünün tarihinde, itimat edilecek, inanç barındıran bir felsefe için; anlam, konfor sağlayan, cevabı olmayan sorulara cevabı olan bir şey için, bir ihtiyaç, ve sürekli bir arayış olmuştur.

Varoluşu doğrulayacak bir felsefeye ihtiyaç olduğunda, bu felsefe din olarak isimlendirildi. Maddenin görünüşünü bir aldanmaya vermek için tasarlanmış fikirlerin toplamı olarak tarif edilebilir. İnsanlığın bütün dinleri hiçliğin yüzünü kapatan bir maskeden öte bir şey değildir.

Nitekim bütün dinler sadece maskedir. Anlam için arayış, maskenin anlamını reddetmeden maskenin ötesine asla hareket edemez.

Dini tanımlayan diğer tanım, sosyal olarak kabul edilebilir kolektif kitle psikozudur.

Gertrude Stein bir keresinde şöyle söyledi. "Cevabın olmadığı cevaptır ve işte bu cevaptır."

Bizler, sonsuz uzay, zaman, boyut ve keşfedilmemiş gerçekliklerin evreninde yaşayan sonu olan yaratıklarız. Fani akıl acizdir, ve her zaman sonsuzluğu idrak etmekten acizdir. Biz, sonsuzu sınırlayamayız.

İnsan tarihi boyunca din sonsuzluğu yorumlamaya fani terimlerle kalkışmıştır. Bu imkansız olalı, var oluşun anlamı ve gerçekten doğayı kavrayışın bir aracı olarak, din, başarısızlığa mahkum edilmiştir.

Dinin üstesinden gelebildiklerinin çoğu, zayıf veya tembel akıllılar için günahkarlığı affetmeye veya sorgulanmayı inkar etmeye destek sağlamaktır, ve saldırganlık, bölgecilik, etnik temizlenme, bağnazlık, veya sosyopatik sapıklık gibi rezil içgüdülerin tatbiki için temize çıkarma olarak hizmet etmektedir.

Bütün dünyanın büyük dinlerinin uygulaması, apaçık bir kusur gösterir. Hepsi yapıda insan-merkezcidir. Canlı türlerinin on milyonlarcası tarafından nüfuslandırılmış dünyada, insanlığın büyük dinlerinin hepsi, yalnız insan türünün üstünlüğü ve ilahı vasfı üzerinde odaklanmıştır. Hepsi kendilerini insan varlığı üzerinde merkezler, İsa, Muhammed, Buddha, veya insan şeklindeki tanrılar olsun. Örneğin - Yahova, Allah, veya Krishna. Hatta fillerin, çakalların, ve diğer hayvanların kafaları ile, Hindu ve Mısır tanrıları hala vücut kavramının temeli olarak insan şeklini kullanmaktadır. Ekstra kollar, hayvan kafalar, ve kanat ilavesi yalnızca insan formuna eklemelerdir.

Dinin, primatlar ve hominidlerin evrimi ile meydana çıktığı anlaşılabilir. Primatlar sosyal yaratıklardır ve doğa olarak kabile şeklindedirler. Hominid primat kabile sosyal yapısı üzerine inşa ederek başarılı hale geldi ve üyelerini şekillendiren, mükafatlandıran ve cezalandıran hiyerarşinin başlangıcının başından sonuna kadar onu mükemmelleştirdi. Kabileye ait kimlikler kendilerini evvela saldırgan bölgecilikte açıkça gösterirler. Bölgecilik kabile dışındaki adı geçenlere düşmanlığa neden olur ve biteviyelik kabile içersindeki üyelerin vatan veya

hükümdara sadakatini besler. İtaat etmeyi beceremeyiş, topluluktan çıkarılma, sürgün edilme, hapsedilme, veya öldürülme ile cezalandırılır.

İnsanlığın tüm tarihi, kabileye ait kendilikler arasındaki ofensif ve defansif yüzleştirmelerden yapılmıştır. Bu, tüm gezegenin kabileler tarafından yönetilen karasal mülklere bölündüğü günümüzdeki bu duruma evrilmiştir. Gerçekte, bir insan kabilesi tarafından hak talep edilmeyen Dünya üzerinde 1 santimetre kare toprak yoktur. Bu sabit fikir örnek olarak çok uç olmaktadır, hatta Kuzey Denizinde azcık uzaktaki ıssız bir kaya parçasına Büyük Britanya tarafından hak talep edilmiş ve Scott Adası olarak isimlendirilmiştir. İnsanlar terk edilmiş petrol platformları üzerine bile ülkeler kurmaya kalkışmaktadır.

Böylece, belirli kabilelere belirli topraklar vaat eden Tanrılara sahip resmi dinleri görmek bir sürpriz olmamalıdır. İlahi olanın adında böyle bölgesel kurumlar, dini bildirilerden habersiz veya onunla anlaşılamayan diğer kabilelerin yok edilmesi için mazerettir. Belirli felsefenin yandaşları, Joshua'nın komutası altındaki İsrail Kavminden fertlerin Kenan Diyarındaki fertlerin soy kırımını meşru cinayet olarak görür.

Joshua, herhangi suçtan affedilmiştir, çünkü O, kabileye ait düzen ve onun genişlemesi için yaratılmış efsane varlığın emirleri altında hareket etmiştir. Bu eğitim yüzyıllar boyunca devam etmiştir. İkinci Dünya Savaşında, "Gott mit US(Tanrı Bizimle)" sözleriyle süslenmiş kemer tokaları giyen Alman askerlerini gördük. Günümüzde, Birleşmiş Devletler başkanı tarafından yapılan Haçlı Seferi için çağrıyla cevaplanmış Cihat çağrısı ile Allah adına yapılan intihar saldırılarını görüyoruz.

Hristiyanlar, "insanlığın günahları" için ölmüş ölümlü bedendeki insanın onların Tanrısı olduğunu ilan ederek kendilerinin suçlarını affederler. Bu tamamıyla iyi ve güzel, fakat insanlığın günahları kesin olarak neler?

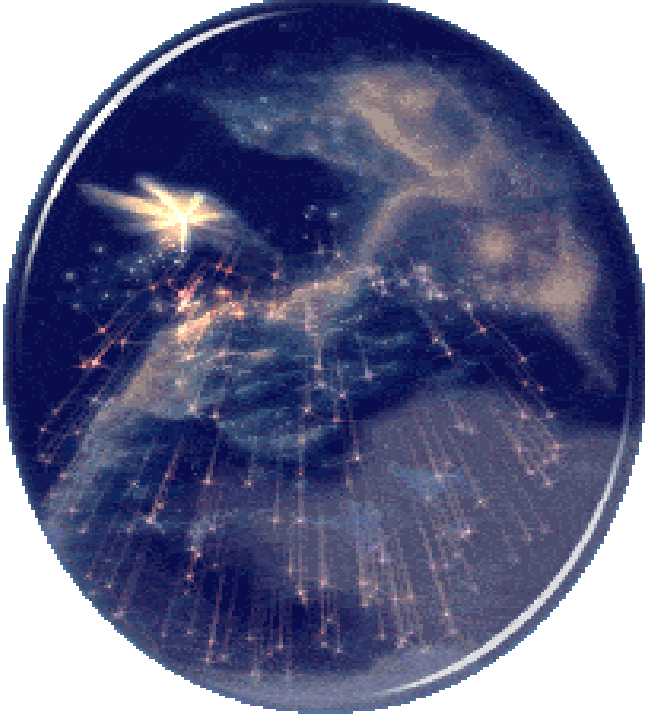
Hristiyanlık günahların neler olduğunu açıklamaz, onlara önem vermemeyi seçer. Fakat bu belli belirsiz tarif edilmiş günahların bağışlanması için İsa'nın ölmesine sahip olarak, Hristiyanlar iki bin yıldır insanlık ve doğa üzerinde savaş sürdürmeye devam etmişlerdir. Hristiyanlık, kabile genişlemesi için kusurun insan vicdanını affetme suretiyle, parlak bir şekilde bütün günahları affetmek için bir inanç sistemi uydurdu. Amerikalı Yerlilerin soykırımı haklı çıkarıldı ve mantıklı kılındı çünkü bunlar, Orta Doğu gök gürültüsü tanrısına inanmayarak günahkar olmuş kafirlerdi.

Hristiyanlık, kendini Katolik, Protestan, Mormon, Metodist ve daha bir çok farklı kabilelere bölmüştür.

İslam, Musevilik ve Budizm de, diğer bütün dinlerde olduğu gibi kabilelere bölünmüştür. Bölünme için sebep aslında politik veya ahlaki zeminler üzerinde kabilelerin yön değişimini haklı çıkarmaktır. Anglikanizm İngiliz Kralının ayrılmasını haklı çıkarmak için yaratılmıştır. Reformcu Musevilik, Siyonizmi doğrulamak için yaratılmıştır. Var olan dinler bazen değiştirildi veya yeni dinler esasen kişisel inançların ne olduğunu birbirine uygun hale getirmek için yaratıldı. Örnekler, Joseph Smith komutası altındaki Mormonlar, David Koresh komutası altındaki Branch Davidianlar ve Ron L. Hubbard tarafından yaratılan Scientology.

Bununla birlikte insanlığın dinlerinin hepsinde tutarlı olan ve değişmeyen bir şey Maymun Tanrı Ruhaniliği üzerinde temellendirilmiş olmalıdır. Hepsi insan merkezci konseptte saygı gösterir ve Tanrılar hep insan şeklindedir. Bu şaşırtıcı değildir çünkü bütün Tanrıları insanlar yarattılar. Hayret verici olan şey, hala bu insanmerkezci bataklığın dışına evrilememekteyiz. Ve hayret verici olan, bizim mahvolma sebebimiz olacak insanmerkezciliği bırakma başarısızlığıdır. Hatta hümanizmdeki inanç, bir tanrıyı reddederken, hala insanlığı merkezi olarak düşünür ve insan bilimi ve mantığından kurtuluş arar.

Maymun tanrıların altlarının üzerinde, bitki ve hayvan türlerini kurban ediyorduk ve kendi çocuğumuzu kurban ettik. Bu sebeple, üç büyük din Musevilik, Hristiyanlık, ve İslam'ın dayanağının, Tanrıya oğlunu kurban etmeye karar veren Sümer Atası İbrahim ile başlaması uygun bir hale getiriliyor.

Bu üç dinin taraftarları için, kendi inanç sistemlerinin karı için canlıları kurban etmek bu güne kadar sürer.

Bu sebeple son atmış beş milyon yıl içerisinde meydana gelen en büyük türlerin kitlesel olarak neslinin tükenişinin orta yerindeyiz. Bu sebeple, diğer bütün türlerin devam edebilme kapasitelerini çaldık ve onu bir türün egemenliği altına yerleştirdik - kendimizin. Bu yüzden, kimyasal kirleticileri nehirlerle, göllere ve okyanuslarımıza boşaltıyoruz. Bu yüzden, düşüncesizce kendi sayımızı ekolojik felaketin uçurumuna doğru

yarışan yaban sıçanı gibi arttırıyoruz.

Eğer geri bir adım atar ve kendimize objektif olarak bakarsak, ne görürüz? Tarafsız gözlemcinin görebileceği şey, kendi kolektif aklı içerisinde tanrısal hikayeler olmuş kendince yüceltilmiş, kibirli, çıplak kuyruksuz maymundur.

Hemen hemen bütün diğer türleri defettiğimiz, köleleştirdiğimiz ve evcil etiketi yapıştırdığımız o türler için verilmiş kanaat dünyasında var oluruz. Evcil sığırlarımız, şu an diğer bütün toynaklılar familyasının birleşmesinden sayıca fazladır. Evcil kedi ve köpek popülasyonlarımız bütün dünyanın fok, kurt, aslan, kaplan, ve jaguar popülasyonlarının birleşiminden sayıca fazladır. Egzotik türün başlangıcı ve ebedi-genişleyen insan popülasyonunun büsbütün sıkıntısı ile dünyadaki her eko-sistemi gerçekten dengesizleştirmekteyiz. Virüse ait bağışıklık sistemlerini güçlendirerek ve doğal sınırlama faktörlerini ortadan kaldırarak virüslerin mutasyonu için ortamlar yaratmaktayız. Virüs türlerinin bazıları için geleneksel ev sahiplerini ortadan kaldırarak, kendimizi onlar için bulaşacak yeni ev sahipleri olarak sunduk ve böylece hayatta kalmak için türden türe atlayan virüs türlerine sahip olduk ve çoğu büyük sayımıza çekildi.

Mitlerimiz, dinlerimiz, felsefelerimiz ve inançlarımız bize muvaffak olamadılar. Gezegen eko-sistemi zayıflatıldığında, biz insanların da zayıflatıldığını unutuyoruz. Bizlerin hominid olduğunu ve hominidlerin bütününü başarılı olmadıklarını, bizlerin hominid primatların son kurtulan türleri olduğunu unutuyoruz.

Türümüz unutma ve uyarlamada büyük bir yeteneğe sahip olmaktadır ve bencilliğimiz, bize günümüzde eylemlerimizin geleceğinin sonuçlarını anlamazlıktan gelmek için izin verir.

Suyu kirletmeye uyarlandık. 30 yıl önce, su musluktan gelirdi. Bugün, suyu şişelerde satın alırız, ve litre değeri neredeyse benzinin dört katıdır. Balık türü azalırken, biz, yirmi yıl önce cazip olmayanı bugün değerli bir şey yapmak için reklamdan yararlanıyoruz. Örneğin, kalkan,

morina, mezgit balığı bolluk içindeyken hiçbir ticari değeri olmayan bir balıktı. Bugün, kalkan, midye Paris veya New York restoranlarının mönüsündedir ve geleneksel olarak çok pahalı balık unutulmaktadır. Azaltmaya uyarlanıyoruz.

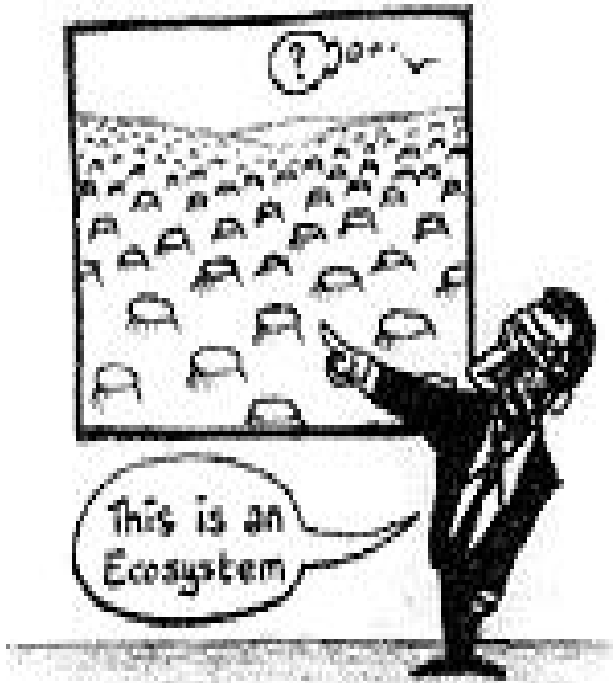
1950lerde, sadece elli üç yıl önce, dünyanın insan popülasyonu üç milyardı. Bugün altı buçuk milyarın üzerindedir, doğuşla ikiye katlanıyor. Bu altı buçuk milyarın üzerindeki çoğu şu an 25 yaşın altındadır ve bu, 2050yle beraber on üç milyara bir katlanma ve 2100yle birlikte yirmi altı milyara bir katlanma anlamına gelir. Henüz bunun bilinci kitle medyasında anılmıyor çünkü dinimiz insan yaşamının mukaddesliği için haykırır ve Dünya üzerinde bütün türler için yaşamın kalitesini gezegeni kaplamak için insan yaşamının niceliği ile yer değiştiririz gibi devamlı genişlemeyi nasihat eder. Ve insan yaşamının mukaddesliği için çağrıya rağmen, savaş, kıtlık, hastalık, ve sivil mücadele sayesinde diğer insanların küresel olarak yığın halinde katledilmesi ile devam ederiz.

Eğer hayatta kalacaksak ihtiyacımız olan yeni bir hikaye, yeni bir mit, ve yeni bir dindir. İnsanmerkezciliği, biyomerkezcilik ile değiştirmemiz gerekir. Bütün türleri içine alan ve doğayı kutsal ve saygıya layık olarak kabul ettiren bir din kurmamız gerekir.

Hristiyanlar yaratıcıya değil yaratılışa tapınarak bu fikri ifşa ettiler. Hala, yaratıcının adında, yaradılışın yıkımını savundular. Doğru olan şey bu yüzden, yaradılışı bilebilir, onu görebiliriz, duyabiliriz, koklayabiliriz, hissedebiliriz ve deneyimleyebilirizdir. Ayrıca onu besleyebilir ve koruyabiliriz de. Yaratılışın gerçek hikayesini bilemeyiz ve asla bilmeyeceğiz, pek muhtemel çünkü asla bir yaratılış yoktu. Her zaman sonsuzluk vardı, sonsuzluk var, ve sonsuzluk olacak.

Koruyuculuğun insan merkezci fikrini reddederiz. Bu, bir kere tekrar insan üstünlüğüne götürebilen bir fikirdir ve hakikaten açıkça, her zaman alçak muhafızlardık.

Dinler kurallar üzerine temellenir ve bizim zaten doğa üzerinde temellenmiş din kurumu için işleyen kurallarımız var. Bunlar, Ekolojinin Kanunları. Dünyanın tüm tarihi boyunca, doğal ekolojik kanunların sınırları içersinde yaşamayan tüm türlerin soyu tükenmiştir. Kanunlar içersinde yaşayanlar, hepsinin dengesini altüst eden diğer türler tarafından karışma istisnası ile başarı kazanmışlardır.

Birincisi, Çeşitlilik Kanunu. Bir eko-sistemin gücü onun çeşitliliğine bağlıdır. Günümüzde gezegenin canlı türlerine en büyük tehdit biyo-çeşitliliğin artan yıkımıdır. Bunun ana sebebi diğer 3 kanunda bulunabilir.

İkinci kanun, Karşılıklı Dayanışma Kanunudur. Bütün türler, birbirleri üzerinde birbirlerine bağlıdırlar. Sierra Club kurucusu John Muir bir zamanlar dediği gibi, "gezegenin her hangi bir parçasını çektiğinde, onun samimi bir şekilde gezegenin tüm diğer parçalarıyla bağlantılı olduğunu bulacaksınız."

Üçüncü kanun, Sınırlı Kaynaklar Kanunudur. Her büyümesi için limitler vardır çünkü her eko-sistemin taşıma kapasitesi için limitler vardır.

Ekolojinin dördüncü kanunu, Türün, diğer türlerin herhangi bireyi, veya bireylerinin grubu üzerinde üstünlüğe sahip olması kanunudur. Bu türün

hayatta kalma haklarının, sınırlı kaynaklar kanunun ötesinde türü kullanmak için herhangi birey veya grup üzerinde üstünlük almalıdır anlamına gelir.

Bu insanlık için ne anlama gelir? Her insan faaliyetinin, çeşitlilik, bütün diğer türler için kaynakların hazır bulunması, bütün diğer türler ile ilişkiler ve bütün diğer türlerin hakları üzerinde sahip olacağı potansiyel bilinç tarafından yol gösterilmelidir anlamına gelir.

Dünyanın koruması, konuşması, ve saklanması başta gelen insan kaygısı olmalıdır. Dünyayı, eko-sistemlerini ve türlerini kutsal olarak görmeliyiz.

İnsanmerkezci kültür, bir çoğumuza insanmerkezci inanışları kutsal olarak öğretmiştir. Böylece, Mekke'deki Kara Taşa tükürme veya Kudüs'teki Ağlama Duvarını yıkıcı girişimde bulunma veya Vatikan'daki bir mermer heykele saygısızlıkta bulunma günaha girme olarak göz önünde bulundurulmuştur. Eğer herhangi bir insan bu şeylerden herhangi birisini yaparsa, onların çabucak ve şiddetli bir şekilde icabına bakılacaktır ve insan merkezci toplum onların öldürülmesini ve cezalandırılmasını haklı olarak alkışlayacaktır. Lakin keresteciler Amazon ormanlarının kutsiyetine saldırdıklarında bile, insanlık çok az şey söyler. Taliban, Afganistan'daki iki tane 800 yıllık Budist heykelini yok ettiğinde, dünya fena surette bozulmuştu ancak Kaliforniya'daki üç bin yıllık diri "redwood" ve sekoya ağaçlarının sebepsiz katledilmesi için nispeten çok az protesto vardı.

"Redwood" ağaçlarının insan yapımı dini heykellerden daha kutsal olduğu, kuş veya kelebek türünün bir ulusun hükümdarlık mücevherlerinden daha değerli ve daha fazla saygıya layık olduğu ve kaktüs veya çiçek türlerinin hayatta kalmasının piramitler gibi insanın gururlanması için tarihi anıtların hayatta kalmasından daha önemli olduğu bir felsefe geliştirmeliyiz.

Ekolojinin kanunları ile, yeni bir biyomerkezci, ekomerkezci dünya görüşünün esası olarak, özdeşlik duygusu sağlamaya bakabiliriz. Dini kimlik evvela kabileye ait, insanları gruplara veya mezheplere bölen, birbirleri ile araları açıktır. Biyomerkezi kimlik tamamen farklı bir şeydir çünkü hep içine alandır.

Türler arası eşitliğin kabulü , gezegene ait olmanın duygusunu kabul eder. Bütünün parçası olmak, yaşamın biyosferik ailesinden yabancılaşmış ve ayrılmış kendi oluşumuz gibi yalnız türce sebep olunmuş yabancılaşmadan özgür olmaktır.

Yeni bir dine şekil veren bu devrimci yaklaşım ile, kurallarımız ve ait olma duygusuna sahibiz. Üyelik çok-türlülük olduğundan ve bütün ekosistemleri içine aldığından, bir kiliseye gerek yok. Gezegen kendi kilisesine dönüşür.

Bununla beraber, yeni hikayeyi mümkün yapmak için bir şey kaldı. Bir miras, yaşamak için bir neden ve yaratmak ve yetiştirmek için bir neden.

O neden, Kontinuum içersinde bulunabilir.

Kontinuum, çoğu yerli kültürleri tarafından anlaşılmış biyomerkezi bir kavramdır. Her şeyin birleştiriciliği, bağlayıcılığının anlaşılması dahilinde yaşamaktır. Önce gelmiş her şey ve sonra gelecek her şey bir ve aynıdır. Geçmiş, şimdi, ve gelecek aynı nehrin farklı uzamıdır. Bir nehirdeki suyun molekülleri gibi, geçmişte kalan canlı varlıklar, şimdiki canlı varlıklar boyunca geleceğin canlı varlıklarına bağlıdır.

İnsanmerkezcilik zamanın akışı ile insanı gidişin dışına çıkartmaktadır. Ataları ile bir bağlantıları yoktur ne de kendi geleceğin çocukları ile yakınlık hissederek. Tüm diğer türler ile yakınlık gerçekten kayboldu.

Kontinuum, yaşamın nehrine kılavuzluk etmek için rehberdir. Kontinuum olmadan, yaşam bir yöne sahip değildir ve ekolojik kanunlara aykırı düşer.

Biyomerkeziyete yönelmiş insan doğal olarak geçmişin insanları ve türleriyle alakalıdır. İnsanmerkezci insan, hareketlere ve büyükbabaların hayatlarına veya bazı koşullarda, hatta ebeveynleri için az endişe verir.

Biyomerkezi perspektif, bağlantının anlayışını yarına götürdüğü için gelecek içersinde bir görüşe izin verir. Bu suretle, fikir gelecek nesiller için faaliyetlerin sonuçlarına verilmiştir, çünkü neticenin bilgisi gerçektir. Bugün yaptığımız şey bugünden bin yıl sonra, on bin yıl sonrası için gezegenin durumunu belirleyecektir. Biyomerkezci yalnızca kendi neslinden çocuğu değil, aynı zamanda şimdi ve yarında arasında doğrudan bağından dolayı gerçeklik olacak kadın tarafından doğurulmuş bebek, çocuk, ve yetişkini de sever.

Dünyada doğar, Dünyaya döneriz. Ayaklarımız altındaki toprak bütün türlerin atalarının maddi gerçekliğini kapsar. Geçmişin toplu sona eren hayatları olmadan, daha az toprak olurdu. Bu nedenle, toprağın kendisi toplu soyluluğumuz-ecdadımızdır ve bu yüzden toprak bizim için kutsal olmalıdır.

Dünyanın suyu, gezegenin kanıdır ve onun genişliği içersinde bir zamanlar tüm türlerin atalarını hücrelerini canlandırmış suyun molekülleri bulunacaktır. İçtiğiniz su bir zamanlar dinzorların kanları boyunca akmış, veya Prekambriyen eğrelti otları tarafından içilmiş, veya mamutun idrarı içinde atılmıştı. Su, onun gezegene ait dolaşım sisteminin parçası olarak tüm canlıların hayatlarınca kullanılmıştır. Tüm hayat suyu kapsar. Bu yüzden su kutsaldır.

Soluduğumuz hava sayısız solunum sistemlerinin içinden geçmiş ve böylelikle kimyasal olarak bitkiler ve hayvanlar tarafından istikrar kazandırılmıştır. Önceden ölen hayatlar olmadan, soluyacak hava olmazdı. Geçmişin yaşamı atmosferi besledi. Bu yüzden hava kutsaldır.

Gerçekte, hava, su, ve toprak biyomerkezi perspektifte kutsiyetin üçlü birliğini teşkil eder.

Şimdiki yaşamlarımız, geleceğin yaşayan varlıkları için kutsal olmalıdır.

Bu fikri yeni bir din olarak ileri götürüyoruz çünkü doğal dünyanın bahçesine dönmemiz gerekiyor. İnsanmerkezci düşünceye, bunun gibi karmaşık ve ters hal ve hareket davranışlarında bizim dünyamızın algılarını küflendiren homo-yönelimli değerlerin bahanesine benzer bu matrikse karşı isyan etmemiz gerekiyor.

Bizi yaklaşık on bin yıldır şekillendiren insanmerkezci dini inanışlardır. Fakat on bin yıl türümüzün tarihiyle kıyaslanınca hiçbir şeydir. Evet, bu on bil yıl bize teknoloji, konfor, ve üstünlük verdi. Ayrıca katliam, türlerin yok oluşu ve ekolojik yıkım verdi. Değer çok yüksek.

Fakat şimdi bizler, insanmerkezcilik içersinde girişimlerimizin pozitif keşiflerini unutmamak ve negatifi reddetmek için eşsiz bir pozisyondayız. Negatif aslında insanmerkezci dini inanışlardır.

Eğer kabileciliği ve insanmerkezçiliği ortadan kaldırır ve eğer ekolojinin kanunları içersinde yaşar ve Kontinuumun rehberliğini benimsersek, yoldaş dünyalılar olarak adlandırabileceğimiz, ve adlandırmamız gereken diğer milyonlarca tür ile gezegen üzerinde uyum içersinde yaşarken bulacağız.

Vahşiye Dönüş Projesi - Haziran 2004'te gerçekleştirilen 4 günlük orman yaşamından notlar...

- Bitkileri iyice tanımiyorsanız, şansınızı zorlamayın. Çok zor durumlarda bir sonraki şıkkı uygulayın
- Üzerinde ayva tüyü olmayan, kökünde yumru meyveleri bulunmayan, ince yaprakları olmayan, yaprakları kopartıldığında sütü çıkmayan bitkileri yiyin. Yemeden önce vücudunuzun yumuşak derili bir bölgesine sürün eğer kaşıntı ve kızarıklık yoksa dudaklara sürün bir miktar bekleyin yine tepki yoksa bir miktar ağızda çiğneyin yine olumsuz bir tepki yoksa, az miktarda bitki yutun eğer midede bir rahatsızlık yaratmazsa biraz daha bekledikten sonra bitki yenilebilir.
- Otçul hayvanların yediği bitkiler ve kuşların tükettiği meyveleri yiyebilirsiniz.

- Yağmurda elbiseleriniz kuru tutmaya çalışın, gerekirse çıkartın (en azından yaz yağmurunda, ve yanınızda kuru başka kıyafetiniz yoksa)
- Sabah kalkar kalkmaz yemek ve su tüketmeyin, çok geçmeden yeniden acıkırsınız; uyandık birkaç saat (hatta öğlene doğru) sonra bir şeyler yiyin.
- Ateş yakma konusunda (ilkel metot) profesyonel değilseniz, kavı tutuşturacak malzemeniz olmadan yola çıkmayın.
- Ateş yakarken çok dikkatli olun, orman içinde kuru dalların ve yaprakların içinde ateş yakmak aptallık olur. Unutmayın ki yanlış bir hareketinizle, tüm ormanı kül edebilirsiniz.
- Ekşi erik hem susuzluğumuzu bastırdı, hem de açlığımızı biraz olsun köreltti. Meyveleri yavaşça yiyip, çekirdeği ağzınızda mümkün olduğunca tutun (susuzluk anında işe yarıyor)
- Güzelliğine bakarsanız uygarlaşırsınız, önemli olan materyalin elverişliliği
- Karnınızı kesinlikle tıka basa doldurmayın, hem su ihtiyacınız artar hem de kısa sürede yeniden açlık çekersiniz.
- Vücudunuzu örten elbiseler giyin; dikenler, böcekler ve güneş size pek zarar veremez.
- Bitki örtüsündeki değişiklikleri, gözden kaçırmayın. Su konusunda yardımcı olabilir.
- Yağmurdan sonra, ya da sabah çiğini yaprakların üzerinden varsa kabınıza biriktirin, kolaylık sağlar.
- Sürekli yağmur ya da kar suyu içmeyin: suyun mineral açısından içilebilir duruma gelebilmesi için belirli bir ppm seviyesine ulaşması gerekir. Bu da suyun, kayalar ile kontağa girmesi ile yaşanır. Dere, göl, kaynak vs. bulmaya çalışın.
- Suyunuz eğer kokuyorsa, hazırlayacağınız bir düzenek ile (bir çorabın içine inceden kalına doğru kum katmanları ve dal, yaprak parçaları ve ateşten kalan yanmış odun ve kül) hem rengini hem de kokusunu düzeltebilirsiniz.
- Suyu kaynatarak mikroplardan arındırabilirsiniz. Papatya, defne yaprağı, ayva yaprağı gibi eklentiler yaparak, hem sağlıklı hem de güzel kokulu bir bitki çayı hazırlayabilirsiniz..
- Yemek yaparken az miktarda deniz suyu iş görüyor. Fena da olmuyor.. ☺
- Yolunuza çıkan yiyecekleri yanınıza alın ama abartmayın. İlerde lazım olabilir.
- Barınak yaparken, yatacağınız yeri iyice gözden geçirin (diken, böcek yuvası, hayvanların sürekli geçtiği yerler vs.) gece rahatsızlık yaşayabilirsiniz.
- Gece yattığınız yerin etrafına (birkaç m çapında) kuru dal ve yaprak yayarsanız, yaklaşan canlıların sesini gece duyabilirsiniz, ancak yanlış alarmda olabilir.. Ya da daha profesyonelce bir şeyler hazırlayabilirsiniz.
- Bağımlılıklarınızdan kurtulmaya çalışın (alkol, sigara, kafein, televizyon vs.)
- Ekmek çok tüketiyorsanız azaltın ya da yemeyin. Ormanda ekmeğe alışkın insanlar olarak hiç doymuyorsunuz.
- Uyumak için şehirde uyuduğunuz gibi geç saatleri değil, biraz daha erken saatleri seçin (karanlık iyice çökmüş olsun), erkende kalkın (gün ağarırken), doğada döngü böyleymiş ☺
- Yılan yemek isterseniz, kafa ve kuyruk kısımlarından birer karış kestikten sonra kalan kısmı derisini yüzerek yiyebilirsiniz.
- Kaplumbağa yemek isterseniz; kafası, ön kolları ile arka ayağında birisini kesip, kesilmeyen ayağında yüksek bir yere asarak iki saat kadar içerisindeki kanın süzülmesini bekleyin. Kan süzildükten sonra kabuğuyla birlikte ateşe gömün bir saat kadar kaldıktan sonra kabukları kırıp etini yiyin.

- Mantarlar konusunda emin olmadan yemeyin. Ancak yinede; genellikle pastel renkli üzerinde toz tabakası bulunan ince saplı mantarlar zehirlidir. Bunların yerine sapı kalın, hoş kokulu, mat renkli ve içerisinde kurt yaşayan mantarlar güvenle yenebilir.
- Doğada duygularınızı keskinleştirecek oyunlar oynayın: saklambaç, av-avcı (birileri av, birileri avcı; bakalım avcı avına hissettirmeden yaklaşıp, onu yakalayabilecek mi? 😊) vs.
- Etrafınızı çok iyi gözlemleyin, doğayı anlamaya çalışın, onu kontrol etmeye değil.. Bir hayvan diğerini yiyiyorsa, bırakın yesin ya da ikisini de siz yiye. 😊
- Bölgedeki yenilebilir bitkileri, yörenin insanlarına sorarak öğrenebilirsiniz, yemek tarifi de yanında hediye oluyor..
- Yaralanmalar tehlikeli olabilir, maceraya girmeyin, kendinizi riske atmayın..
- Kanamalarda tampon olarak damar otu kullanabilirsiniz. Kanamayı kesiyor.. (bkz. Resim)
- Ümitsizliğe kapılmayın, her zaman Tabiat Ananın kolları huzurlu olmuyor. Terslikler çıkacaktır, moralinizi yüksek tutun.
- Biraz mistik olacak ama sağlık konusunda kendi kendinizi iyileştirme metotları uygulayabilirsiniz (bkz. Şaman, pagan inançlar vs.) Sağlık sadece fiziksel aksaklıklar yüzünden bozulmuyor, ruhunuzu da sağlıklı tutmalısınız.

Earth Crisis - Lakayt Kalmak

Uzlaşma olmayacak, ve daha fazla müzakere. Eğer değişmeyi reddedersen, öyleyse suçlusun ve yok edilmelisin. Üstünlük düşünceleri, mükemmelci cinayetlerin son bulmalı. Elleri kanlı bir şeytansın, senin ölün onların özgürlüğünü getirecek. Lakayt kalamam ve masumların ölmesine izin veremem. Masumların canını yakarak haklarını kaybettin bu yüzden sonun haklı çıkarıldı. Uzlaşma olmayacak, ve daha fazla müzakere. Eğer değişmeyi reddedersen, öyleyse suçlusun ve yok edilmelisin.Üstünlük düşünceleri, mükemmelci cinayetlerin son bulmalı. Elleri kanlı bir şeytansın, senin ölün onların özgürlüğünü getirecek. Lakayt kalamam ve masumların ölmesine izin veremem. Masumların canını yakarak haklarını kaybettin bu yüzden sonun haklı çıkarıldı. Seçim hakkı verdiğini düşünme. Hareketlerin sesin olarak kafi gelmektedir. Bencilliğin dünyayı yok eder, bu yüzden bize başka seçenek bırakmadın. Fetus için, kedi için, inek için, fare için.Masum kurbanlar için saldıracağız, saldıracağız, saldıracağız.

Vegan Reich - Kimse Masum Değil

Kimse masum değil hepimizin suçla bağlantısı var, eğer onların gözünde suçlu değilsen, benim gözümde suçlusun. sadece iki taraf ve onları ayıran bir çizgi var, eğer ortadaysan benim tarafımda değilsin. yoldan gelip geçen masum kimse için hiçbir şey eğer gözlerin bunları görmezse sen benim düşmanımsın. diğerleri ölürken dikilme, suç ortaklığı senin cinayetin, sen uğraşılacaksın. eğer çok soğuk olduysa, bu kötü, hoş olmak için zaman yok, bu oyun oynamak değil dövuştüğümüz bir savaş var. dünyanın geleceğinin ve yaşamın bütün şekillerinin savunmasında, bunlara karşı yolda her şey haklı çıkarıldı. ve inandığım şey için esir edilmişleri özgür bırakmak için ölmeye karar veriyorum bir hayat alacağım. göz yaşı dökmeyeceğim, doğru olduğumu biliyorum, ve eğer yakalanırsam, bunun değerini ödeyeceğim. çünkü diğerlerinin eylemlerinde veya kendi yaşamında, şeylerin kaymasına izin vermek için mazeret yok. eğer doğrunun tarafında sert bir şekilde dikilmezsen sen hiçbir şeyden öte boş bir hayatsın öyleyse senin için en iyisi bir taraf seç ve mermiler uçmaya başladığında ortada dikilme. eğer bir seçim yapmıyorsan yaşamın anlamına gelir eğer benim tarafımda değilsen gözlerimde bir hedefsin.

Uygarlık Nedir?

Joe
Green Anarchy #11

Onu tanımlayamam
Fakat nasıl hissettiğini bilirim
etraftaki bütün duvarlar
Ve zemin üzerindeki beton gibi hisseder,
Ciğerlerinizdeki egzoz yanması hissi verir,
Gaz odalarının daha az belli şekli
Hapsedilmiş varlıkların hissini verir
Bir kere özgür olduğumuzda
Hayvanların çığlıkları ve bilim adamlarının
sesleri
Ve haklı çıkarmaya çalışan CEO'lar gibi ses
çıkartır
O giden kurtlar
Ve kalan mitlerdir
Yanan gaz buharı ve yanan et gibi kokar
Gökyüzünün ortasında jet egzozunun gidişi gibi
gözükür
Beyaz bulutlar, yıldızlar ve,
uçmaya alışmış güvercinler yerine..
Çok geçmeden Dünyanın öleceğini gördüğümde
Ve fazla tepkili olduğumu söylediğimde
Ve TV'ler, haplar, öğretmenler, ve
psikologlarca
sessizliğe zorlandığımda,
O aldığım bir his
Buğday tarlalarıdır,
Bir zamanlar bolluk ormanlarının yetiştiği ..
Uygarlığın ne olduğunu anlatamam,
Onun kendi dilinde değil
Fakat onu gördüğüm zaman bilirim
Toprak üzerindeki yara gibidir
Ağaçların durmaya alıştığı yerlerdeki

Vahşinin Çağrısı

Sessizlikte, senin kutsal yerine yürürüm
Huş ve çam ağaçlarının büyük dallarının altında,
Cesaretle koruduğun dünyaya
Benimkinden çok uzaklardaki

Tetikteki dik bakışlarında bilgelik var;
Benim küstahça ve uzun bakışlarım yanında çok cesur
dikilirsin,

Ruhundan yankılanan gerçek ile
Gece rüzgarları boyunca, temenni(dua) gibi

Yakınlarda çoğalan adımlarımı sezinlersin
Ve soru, Değişmeyip olduğu gibi kalmalı mısın?
Senin yerine davet edilmemiş,
bu yabancının varlığını baki kılacak mısın?

Güzelliğine hayret ederim
Ve sen yavaş yavaş terk eder gibi ağlarım
Ruhunun yalvarışından bir çağrı ile,
"Özgür kalbimin özgürce atmasına izin verin"

Soaring Spirit, ©2002